

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrženi českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
obětí a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 24.

Saturday June 13, 1987 (Sobota 13. června 1987)

Před 80 lety - 25. května r. 1907 zemřel filolog dr. Jan Gebauer, prof. českého jazykozpytu a literatury na Pražské universitě

Narodil se 8. října r. 1838 ve vesnici Ubislavice u Nové Paky v sev. Čechách. Po maturitě a universitních studii byl nejprve středoškolským profesorem. Ve svých 35 letech - v r. 1873 se stal docentem češtiny na universitě v Praze a brzy i docentem slovanské filologie vůbec. V roce 1880 byl jmenován C. K. dekretem řádným universitním profesorem slovanských jazyků, brzy známým po celé Evropě. On to byl, který dal popud k modernímu studiu češtiny historickou a srovnávací metodou, o kterou se před tím v naší mluvnici nikdo ještě nepokusil. Při tom měl zároveň neobyčejně organizační schopnosti, jimiž si dovedl ze svých žáků vychovat nadšené pomocníky a samostatné filologické badatele. S jejich pomocí se mu podařilo vydat v

krátké době dvě základní stěžejní díla: „Etymologické počátky řeči“ (1868) a „Uvedení do mluvnice češtiny“ (1876). Během let se však stále více soustředil oval zvláště na český jazyk. Od r. 1870 začíná vydávat řadu bohemistických prací, uveřejněných hlavně v časopisu „Listy filologické“, které redigoval od samého začátku. Souhrnem a vyvrcholením tohoto mluvnického bádání měla být první Historická mluvnice jazyka českého (začala vycházet r. 1894) - již však Gebauer už nedokončil. Vedle tohoto důležitého díla sepsal Slovník staročeštiny, v němž zpracoval slovní poklad naší mateřštiny až do 14. stol. Chtěl v něm pokračovat i pro stol. 15., ale tyto jeho studie a nálezy zůstaly nedokončeny. (1901-07).

Vedle přísně historicky věd-

cké mluvnice českého jazyka, napsal Gebauer také navíc vzornou a praktickou školní, po mnoho let oblíbenou „Příručku jazyka českého“ - (1903), kterou pak r. 1925 vydal po úpravě znovu jeho žák dr. Fr. Trávníček. Aktivně se zúčastnil i tzv. boje o rukopisy, jejichž pravost vážně vědecky zpochybnil, a do oboru studia staročešské literatury patří i jeho práce o spisu „Flaškova Nová rada“ (1876), kritické vydání Žaltáře Wittenbergského (1880) a jeho posmrtně vydaný spis „O životě a spisech Tomáše ze Štítého“ (1923). Jeho četní žáci a naši vědečtí gramatikáři vydali o Gebauerově díle a jeho zásluhách o naši spisovnou mateřštinu během minulého půlstoletí úctyhodnou řadu článků a pojednání v různých odborných časopisech a jazykovědných thesích universitních studentů nejen u nás doma, ale také i na různých světoznámých univerzitách. Pro všechny jeho velké zásluhy o čistotu naší rodné mluvy si dnes na tohoto velkého slovanského jazykozpytce v H.N. vděčně vzpomínáme.

Prof. dr. Jan Gebauer
(8. X. 1838 v Ubislavicích u Nové Paky - 25. V. 1907 v Praze)
český a slovanský jazykozpytec.

O úspěšné životní práci, o dvojitě ztrátě za nacisty a komunistů všeho, co si doma svými Bohem danými talenty a svou neúnavnou prací vybudoval, o jeho nuceném útěku do exilu a třetím začínání „od piky“ v USA, jsme již v H.N. psali; jednou v roce 1980, a po druhé nám o jeho pestrém životě, záslužné a odborníky v americké architektuře velmi oceňované práci napsal v březnu r. 1981 dnes již jeho přítel pan František Desenský.

Za to, že písemně teprve téměř po třech měsících o jeho „osmdesátce“, může jeho náhlý pobyt v nemocnici. Tím větší je naše radost, že sv. Gabriel mu přinesl dobrou zprávu, že se určitě z toho zápalu plic dostane, poněvadž Pán Bůh jej tu na zemi ještě potřebuje, aby své

K OSMDESÁTCE

Ing. arch. Rudolfa Mikuty AIA z Alhambry v Kalifornii

svěcené dary mohl pro něco dobrého mezi svými krajany uplatnit nežli dá nebeskému klčnicku sv. Petrovi svolení k otevření nebeských bran architektu Mikutovi po dokončení jeho díla na zemi. On totiž už sice přispěl vzor veškeré nepřízni doby hojnou hřívnou ze svých svedřených darů jak své rodné vlasti a národu, tak také této zemi, kde mohl své rodině vybudovat neúnavným úsilím nový spokojený domov, a svou tvořivou prací se po prvních těžkostech z neznalosti řeči brzy plně zapojit do budování lepších životních podmínek v USA a tím přispět i k stálému vývoji civilizace ve světě. Protože víme, že má dodnes mnoho

přátel a známých, jak z doby První republiky, tak z poválečné doby uprchlických táborů v Západním Německu a v Itálii, kteří jsou dnes rozváti po všech kontinentech naší zeměkoule, kam H.N. za nimi pravidelně každý týden putuje, chceme jim všem touto zasluženou vzpomínkou připomenout, že pan arch. R. Mikuta je živ a zdrav, a že je všechny z našeho článku pozdravuje. Chtějí-li mu napsat, či odněkud zavolat, zde je jeho adresa i telefon:
Adr: Ing. arch. R. Mikuta, 1120 West Alhambra Road, Alhambra, CA 91801. ☎ (213) 284-9215.

Druhý důvod, proč máme za to, že pan Ing. Mikuta nebude

na nás v H.N. broukat, i když přicházíme s pukětem gratulací trochu opožděně, je osobní výrok samého anglického slavného válečného premiéra W. Churchilla, který jednou žertovně prohodil, že význam jednotlivých životních výročí se různí podle toho, do které „kategorie“ zapadají. Sám si na to vymyslel „4 různé třídy“ narozenin. Začíná tou nejnižší třídou, která je co do časového rozpětí nejširší - od 1. do 39 let. To je člověk stále ještě mlád, na stárnutí nemá čas, a tak se 39. narozeniny musí slavit ihned - v přesný den vkročení do světa. Druhá třída narozenin zahrnuje - podle Churchilla - kalendářního ukazatele od 40 do 75 let.

Po celých třicet pět let mohou pak oslavenci „námovat“ a oslavovat svá příslušná výročí narozenin v kterýkoliv den toho příslušného týdne, v němž si vědecké vzpomínají na to, že jim maminka dala život. - Když se pak někdo dožije „přepychového životního výročí“ 80 let, patří jeho narozeniny do 1. třídy, a ty se pak oslavují kdykoliv po celé tři měsíce - a tak jsme i my s naším přáním stále ještě včas.

Narozeniny od 81. do 100 se pak zase - podle Churchilla - oslavují pravidelně - buď přímo v ten určitý den narození, anebo aspoň během týdne, protože jsou drahocenné a neodkladné. Člověk nikdy neví - každý den je Božím darem navíc! Má to ovšem jednu velkou nevýhodu: řada vrstevníků téhož věku pak (Dokončení na str. 13)

Sloupek informací

o průběhu prvních dnů třetí návštěvy papeže Jana Pavla II. v jeho rodné zemi, a o tom, jak se polští komunisté ve vládě snaží zneužít jeho návštěvy k odvrácení od pozornosti současných hospodářských těžkostí, ignorovat dělnickou Solidaritu a říkat světu, že v Polsku je už dnes všechno v pořádku.

Papež Jan Pavel II. po příjezdu do Polska mluvil o respektu lidských práv a navštívil nacistický koncentrační tábor.

Varšava. - V pondělí 8. června dopoledne papež Jan Pavel II. přiletěl v letadle společnosti Alitalia na varšavské mezinárodní letiště, kde při výstupu z letadla podle svého zvyku políbil - tentokrát opět svou rodnou zem. Potom jej přivítali hlava státu gen. Wojciech Jaruzelski a ministerský předseda, slezský rodák - Zbigniew Messner. Také jej přišli přivítat jeho dávný přítel, polský primas kardinál Josef Glemp, varšavský arcibiskup a 24 jiných biskupů, včetně biskupa Alfreda Abramowicze, světicího biskupa z Chicaga. Potom dětský chorál zapěl náboženské písně a vojenská kapela hrála papežskou a polskou národní hymnu. Jaruzelski ve svém uvítacím proslovu řekl, že návrat

polského papeže do své rodné země potvrzuje, že „existuje úspěšný dialog mezi Svatou Stolicí a Polskou lidovou republikou.“ Jeho vláda prý usiluje o dosažení národního smíření, o lépe motivované dělnické síly a o obnovení smyslu pro „vlastenckou“ zodpovědnost. Kardinál Glemp ve svém proslovu řekl, že katolíci v Polsku jsou dnes méně omezovali vládní byrokracií i jinde, a že od poslední papežovy návštěvy bylo v Polsku postaveno několik set nových kostelů. Sv. Otec ve své odpovědi žádal o „nový plamen lásky“, která by sjednotila polskou zemi; doslova pak dodal: „Zdravím vás, drazí spoluobčané a bratři i sestry ve víře a v rodném jazyku, kteří znáte radosti i strasti, jež se sebou přináší život v této zemi.“ Pak citoval starou polskou báseň: „Ó, polská zemi, země tak krutě zkoušená, krásná země, má země, buď požehnána, přijmi

můj synovský vděčný pozdrav.“

Později bylo formální přijetí Sv. Otce ve varšavském královském hradě, kde byli přítomni generál Jaruzelski a jeho vláda jakož i četní biskupové z Polska i z ciziny. Jaruzelski řekl ve své řeči, že Polsko v posledních letech mělo sice a stále má různé vážné problémy k řešení, že však rozhodně kráčí k novému duchu národní jednoty a smíření. Polsko se prý obrátilo zády k problémům, které začaly v roce 1980, když se zrodila Solidarita, která vedla polský národ do slepé uličky. Jeho vláda je prý tolerantní vůči nesouhlasu a je otevřena kterémukoliv realistickému návrhu. Důkazem toho je, že usiluje o stále užší narovnání mezi církví a státem, a chce také učinit vše, co bude v její moci, aby se v Polsku lidský život stal opravdu lidštějším. Ani on ani sv. Otec se však nezmínili o hlavních neshodách mezi polskou komunistickou vládou a Vatikánem! - Polská církev například nesmí užívat rozhlasu, ani nesmí nic vydávat tiskem bez předchozího vládního schválení. Polská vláda také nechce dát svolení k tomu, aby katolická církev zprostředkovala finanční výpomoc z ciziny svobodným polským rolníkům. Papež Jan Pavel II. ve své řeči mluvil o potřebě respektu lidských práv. Připomenul 38 let staré prohlášení OSN „Charty o výsostných a nezadatelných lidských právech.“ Řekl, že tato deklarace platí pro všechny. Doslovně řekl: „Chcete-li zachovat mír, musíte pamatovat na člověka. Musíte pamatovat na jeho právo na náboženskou svobodu, právo na svobodné spolčování a na právo vyjádřit svobodně své mínění.“ Potom se obrátil k Jaruzelskimu a zvolna s důrazem řekl: „Tato přání mého a našeho národa kladu přímo do vašich rukou.“

K večeru sv. Otec sloužil mši svatou na zahájení Druhého polského Eucharistického sjezdu, který má trvat celý týden.

Předtím v poledne se sv. Otec zastavil v katedrále sv. Jana, kde povzbudil k řeholní poslušnosti asi 4.000 polských řeholních sester. Mezi nimi byla také Matka Teresie z Kalkuty, která mu žertem řekla, že se mu už skoro vyrovná v cestování po světě. Papež Jan Pavel II. za 9 let svého pontifikátu už vykonal 35 pastoračních návštěv do ciziny, a Matka Tereza asi 32.

V úterý 9. června sv. Otec navštívil bývalý nacistický koncentrační tábor „Majdánek“ u Lublínu s katolickou univerzitou ve východním Polsku, kde

sám studoval a učil. Tam zůstal 10 minut v tiché modlitbě před betonovým pomníkem, postaveným na památku 360.000 Poláků, z nichž 40 % bylo židů, kteří v tomto táboře zemřeli za hrozných podmínek. Potom promluvil osobně s některými z 800 Poláků, kteří pobyt v tomto táboře smrti přežili, a nyní se tam u příležitosti návštěvy sv. Otce po 40 letech sešli. Sv. Otec řekl, že oběti nacistické genocidy nyní žijí s Bohem. Jejich osud však musí být připomenut každé generaci jako „výstraha pro dnešní svět“, v němž genocidy v různých obdobích pokračují.

Za své první návštěvy v Polsku v roce 1979 sv. Otec navštívil více známý koncentrační tábor v Osvětimi, kde si tehdy také zcela spontánně vzpomněl hlasitě najednou na našeho Mistra Jana Husa.

Později ve dne sloužil pod širým nebem v Lublíně slavnou mši svatou, při které vysvětil 46 polských seminaristů na kněze. Ve svém kázání k novosvětcům připomenul hlavní body, ve kterých se křesťanská nauka liší od ideologie mezinárodního a polského komunismu. Vyzval je, aby byli služebníky všeho lidu v Polsku, kde je dnes více než kdy jindy potřebí hlásat evangelijní pravdu, která duchovně osvobozuje každého člověka. Novosvětcenci musí vychovávat rovně, spravedlivě odpovědně svědomí polského lidu; v dnešní době totiž všude lidskému svědomí hrozí, že bude zatemněno hmotářstvím, a strachem o přežití udušeno... Jako zářné příklady k následování jim představil kněze Maximiliána Kolbeho, zavražděného nacisty a nedávno prohlášeného za svatého, a kněze Jerzy Popieluszka, obhájce Solidarity, který byl v roce 1984 zavražděn polskou komunistickou policií; přítomní věřící se mu přitom odvážili zatleskat i přesto, že byla všude přítomná policie v uniformách, která všechno bedlivě pozorovala. Cizí pozorovatelé si všobecně všimli toho, že davy polského lidu, vítající sv. Otce, byly ve svých projevech tentokrát mnohem rezervovanější než za jeho předcházejících dvou návštěv.

V týž den ještě navštívil katolickou universitu v Lublíně, která je jedinou katolickou univerzitou, která vůbec existuje v komunistických zemích. Kdysi byl i sám na této universitě profesorem.

**Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy**

fesorem etiky a filosofie. Ve svém proslovu k asi 4.000 studentů otevřeně kritisoval hlavní zásady komunistické ideologie. Pak řekl, že Bůh a nikoliv vláda je poslední zárukou svobody lidského ducha. Také řekl, že pravá svoboda a lidská důstojnost jsou dnes ohroženy jak na Západě, tak i na Východě: na Západě „spotřební civilizací“ a ničím neomezeným liberálním pozitivismem, na Východě pak marxistickou policejní státní totalitou, oficiálním ateismem a žízni po tzv. úzkoprofilovém zboží denní potřeby. Z toho všeho je vidět, že dnešní sv. Otec po svých devíti letech papežování a cestování už dobře zná nejzávažnější problémy světa naší současnosti, a že se k nim odváží veřejně vyjádřit i v komunistickém režimu své rodné země.

Polští komunisté chtějí využít současné papežovy návštěvy k odvrácení pozornosti lidu od ekonomických těžkostí a vymazat z paměti lidu jakoukoliv zmínku o „Solidaritě“.

Za této třetí pastorační návštěvy papeže Jana Pavla II. Polsko vykazuje zhoršení vztahů mezi církví a státem a také mezi státem a polským lidem všeobecně.

Od lednové návštěvy gen. Wojciecha Jaruzelského ve Vatikánu některé události nepochybně zhoršily vztahy mezi varšavskou komunistickou vládou a římskokatolickou hierarchií, které se podle nějšího zdání zlepšovaly. Napětí mezi církví a státem se v první řadě zhoršilo nahrazením ministra náboženských záležitostí Adama Lopatky orthodoxním komunistickým aparátčikem a militantním ateistou Władyslawem Lorancem, který až do nedávna byl předsedou ideologického departementu v ústředním výboru komunistické strany. K této změně došlo právě v předvečer

MAIL ORDER NOVINKA

Přímý export

z Československa. Chodská keramika v pestrých barvách nebo pouze modrý styl.

Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacině nenakoupíte!

**J. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190**

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

June 13, 1987 — Vol. XII. No. 24.

papežské návštěvy; vládní autority zřejmě tím chtějí jasně ukázat, že své nekompromisní stanovisko vůči církvi a náboženství myslí velmi vážně.

Vláda také zaujala více strohé stanovisko vůči kněžím, kteří jsou mluvčími obhájci lidských práv, požadují demokratické svobody, anebo jsou podrobeni politickému pronásledování.

Nedávno také polští biskupové uveřejnili své prohlášení, ve kterém nedoporučují předčasné zavedení diplomatických vztahů mezi Vatikánem a polským komunistickým režimem, a to z toho důvodu, že „základní problémy mezi státem a církví v Polsku nebyly vyřešeny.“ Biskupové naléhají na to, aby vláda nejdříve zákonem uznala autonomní status církve, což komunisté už od konce války nesmlouvavě odmítají.

Kardinál Josef Glemp se také obává toho, že „diplomatické“ sblížení mezi Varšavou a Vatikánem by „svázalo polské církvi ruce“: ve skutečnosti by tím byla svoboda církve v jedné věci ještě více omezena a církev by ztratila své výhodné postavení, být mluvčím polského lidu vůči komunistické vládě.

Proto je málo pravděpodobné, že vztahy mezi církví a vládou v Polsku budou urovnány v blízké budoucnosti.

Kromě toho se stále více zhoršují vztahy mezi komunistickými autoritami a dělnickou třídou. Dělnici těžce nesou, že v Polsku neexistuje politická svoboda, a že vedení jejich pracovních unií je pouhým nástrojem komunistické politiky a v žádném případě nemůže prosazovat spravedlivé dělnické požadavky, nejsou-li s touto politikou shodné. Kromě toho ekonomická situace v zemi je vyloženě špatná a budoucnost se jeví ještě horší. V březnu 1987 vláda Jaruzelského zahájila novou fázi utahování pásků tím, že zvýšila o 15 % ceny životních potřeb. Tento program je ve shodě s plánem Jaruzelského, zavést pořádek do polských financí v soulase s doporučením Mezinárodního měnového fondu a Světové banky, v naději, že Polsko opět obdrží od Západu další půjčky a investice. V dřívějších letech zvýšení cen bylo doprovázeno úměrným zvýšením dělnických platů, zejména u těch dělníků, kteří pracovali v klíčových průmyslových oborech. Nyní však stát chce drasticky snížit vysoké vládní subvence na průmysl, na základní životní potřeby a na veřejné služby, a to bez zvyšování dělnických platů úměrně se zvýšením cen. Tato vládní strategie by však mohla

vést k občanským nepokojům.

Jaruzelského vláda se chce bezpochyby pokusit o využití papežské návštěvy na zmírnění domácího napětí uvnitř Polska. Bude velmi hlasitě vyvyšovat ty papežovy proslovy, kde bude odsuzovat násilí a požadovat sociální mír ve své vlasti, aby tak byly zmírněny zklamání a hněv polského lidu. Stejnou taktiku prováděla polská vláda už za jeho poslední návštěvy, brzo po vyhlášení výjimečného stavu po zrušení svobodné unie Solidarity. Tak vládní komunistické autority doufají, že touto papežskou návštěvou bude odvedena pozornost lidu od současných zejména ekonomických těžkostí a uklidní se atmosféra letních měsíců, kdy by jako v předcházejících letech mohlo dojít ke stávkám a k protivládním demonstracím.

Politici pozorovatelé však upozorňují, že ve skutečnosti by tentokrát mohlo v Polsku dojít kvůli papežové návštěvě k pravému opaku. Lidové touhy a lidová očekávání větších politických a sociálních svobod, opravdové liberalisace a lepšího života by se mohly ještě více zvýšit. Papežská návštěva devíti měst by mohla přispět k tomu, že politická opozice proti komunismu, k níž patří zdrcující většina polského národa, komunisty uměle udržovaná ve stavu rozdělení, by se opět mohla najednou cítit jednotná. Demokratické tužby zklamaného a nespokojeného lidu by pak mohly zejména vzplanout za návštěvy sv. Otce v Gdaňsku, kde se zrodilo svobodné hnutí Solidarity.

Vláda Jaruzelského si toho je dobře vědoma. Vzpomněla si, že vznik Solidarity byl zčásti důsledkem první papežské návštěvy v Polsku v roce 1979. Proto týden před návštěvou Jana Pavla II. policie v šesti městech - ve Varšavě, Štétíně, Ludži, Krakově, Poznani a Vratislavi - varovala aktivisty Solidarity, aby se zdrželi organizování protivládních demonstrací a protestních akcí za papežské návštěvy a mnohým z nich přímo doporučila, aby za doby této návštěvy zůstali doma a nevycházeli ven. Také římskokatolictví biskupové naléhali na to, aby se Solidarity vyvarovala protivládních demonstrací za pobytu Jana Pavla II. v Polsku.

Někteří aktivisté Solidarity však řekli, že této rady polských biskupů neuposlechnou a nedají se zastrašit hrozbami komunistické vlády. Jeden z aktivistů prohlásil: „Papežova návštěva je jedinou možností pro Solidarity, aby ukázala světu, že dosud žije.“

Misionářka mezi Berbery

Sestra Cecilie se narodila v bohaté rodině severofrancouzského továrníka. Měla ráda vyjížděky na loďce, procházky v lese, prostě žila šťastně mezi svými bratry a sestřenicemi. Jednoho dne ji však Někdo okouzlit - Někdo, kdo dovede přitahovat, jakýsi tajemný přítel, pro kterého neváhala jezdit každý den ráno 10 km na kole, jen aby mohla přistoupit ke sv. přijímání.

Když jí bylo 18 let, rozhodla se, že zasvětil život Bohu jako řeholnice. Otec o tom nechtěl ani slyšet. A jednou v návalu hněvu řekl její matce: „Když je tak tvrdohlavá, ať pozná, jaký je život v klášteře. Uvidíš, že za týden se vrátí domů.“

Cecilie se však nevrátila. Naopak. Složila řeholní sliby v kongregaci františkánek - misionářek Panny Marie, které pracovaly v Maroku. Její první starostí bylo získat univerzitní diplom z arabštiny. Další pak, aby mohla pracovat jako ošetrovatelka. Potom učila několik let na katolické škole v Rabatu a dokázala, že se k tomuto povolání výborně hodí.

Ve 40 letech byla pověřena vedením ošetrovny v Mideutu a tím pro ni začal nový život. Jejími pacienti byli poněkud berberští kočovníci. Aby jim co nejlépe posloužila, nelekala se ani dlouhých cest. Snažila se všemožně přizpůsobit se jejich kočovnému způsobu života a podařilo se jí to tak dokonale, že jí jeden kmen adoptoval. Zůstala mezi nimi 13 let. Celým jejím majetkem byl mezek a dva stany. V jednom bydlela a druhý upravila na ošetrovnu. V podstatě to bylo třináct let neustálého namáhavého cestování.

Dlouhou dobu žila mezi Berbery sama. Ale pak se splnil její sen a přišly dvě další sestry. Všechny jejich kočovnické činy a gesta se nakonec proměnily v modlitby a liturgii. Po celé dny pracovaly stejně jako berberské ženy: připravovaly čaj, tkaly koberec a stany, konaly celodenní cesty, aby sehnaly trochu dříví a vodu. Jen večer se věnovaly svým novým přátelům, aby pozvedly jejich životní úroveň.

Potom ale Pán seslal do života sestry Cecilie kříž. Při pobytu v nemocnici v Efesu u ní zjistili rakovinu v pokročilém stadiu. Sestra Cecilie měla jen jedno přání: chtěla zemřít mezi svými bratry kočovníky. Nakonec z ní zůstaly jen kosti a vyschlá kůže. Nemohla už chodit. Museli ji vozit přivázanou na mezkou. Takové cestování ovšem působilo nesnesitelné bolesti.

ale vydržela je. V kruhu svých sester se připravila na setkání s Pánem.

A pak s jeho jménem na rtech umírá. Její mrtvolu dopravili na hřbetě mezka, aby ji pohřbili tam, kde si přála očekávat své vzkříšení. Na pohřeb přišlo mnoho prostých lidí z dalekého okolí, aby tak naposled projevili lásku této „matec chudých“, jak ji nazývali.

XXXX

V Malawi pracuje holandská řeholnice Marie Cook v nemocnicích a ošetrovnách již od r. 1940. Z místních plodin této africké oblasti se jí podařilo zkřížením rostlin získat velmi výživnou látku, již se snížila dětská úmrtnost a chronická podvýživa. Nový druh byly prozkoumány již vědecké orgány a prohlásily ji za vysoce hodnotnou. Byla také již zahájena její průmyslová výroba.

VŘELÁ VZPOMÍNKA

1984
17. červen
1987

Ve středu 17. června uplynou už tři roky od náhlé smrti příbramského rodáka, dlouholetého „Mukla“ - vězně komunistických „nápravných“ koncentračních táborů, kulturního pracovníka a redaktora čs. sekce „Hlasu Ameriky“ ve Washingtonu, D.C.

Jaromíra (Mirka) ZÁSTĚRY, obětavce a přítele nás mnohých.

V sobotu 13. června 1987 budou naše pravidelné sobotní české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v 6:15 hod. večer obětovány za Mirka a jeho milovanou maminku. Zúčastněte se jich, kdo můžete a přijďte si s námi na něho vzpomenout společnou modlitbou.

Klub svobodné kultury
chicagský „Velehrad“
a „Hlas národa“.

KALENDAŘ LETOŠNÍCH KRAJANSKÝCH PODNIKŮ V NAŠI CHICAGSKÉ OBLASTI

Jul 1, 1987	JULY		
Jul 12, 1987	1st Czechoslovak Garden Club Am. Picnic	Schulz Grove 22nd & DesPlaines	10:00am
Jul 12, 1987	Bohemia Lodge #202, L.O.O.F. Picnic	Rail. Grove # 2-23th & DesPlaines	10:00
Jul 19, 1987	Czechoslovak Musicians Club Picnic	Rail. Grove #2-23th & DesPlaines	
Jul 26, 1987	Czechoslovak American CONGRESS Picnic	Winds Edge Grove - Lyons (20th & Hays)	10:00am
Jul 31, 1987	CSA Get-Together 7:31 - 8:12	SC (CASA, RD)	
Aug 1, 1987	AUGUST		
Aug 9, 1987	CSA Pout	Rail. Grove #2-23th & DesPlaines	10:00am
Aug 9, 1987	Klub Domov Picnic	Rail. Grove #1-25th & DesPlaines	noon
Aug 23, 1987	Chicagoand Slovak Picnic	Rail. Grove #2-23th & DesPlaines	10:00am
Sep 1, 1987	SEPTEMBER		
Sep 13, 1987	Albania at Czechoslovak Ekisav Picnic	Rail. Grove # 4-27th & DesPlaines	10:00am
Sep 17, 1987	Anniversary of the Constitution		
Sep 26, 1987	Welcome Dance for 46th Moravian Day	American Legion 25th St. C. Org	
Sep 27, 1987	46th Annual Moravský Den	Grace Hall, Oakridge	
Oct 1, 1987	OCTOBER		
Oct 1, 1987	Czech Circulate Day	VE 17:00	2:00pm
Oct 10, 1987	Wobarrow Wilson Annals Dinner Dance		
Oct 11, 1987	Roupy Parade		
Oct 17, 1987	Bohemia Lodge #302, IOOF Dinner Dance	5510 W. 25th St. (Lyon & Hal)	8:00pm
Oct 24, 1987	Moravian Cultural Soc. Annual Dance	Sokol, Brookfield	
Nov 1, 1987	NOVEMBER		
Nov 1, 1987	ZCBJ Play (David)	Sokol, Berwyn	2:00 pm
Nov 14, 1987	Sokol Havelicek Tyrs Dinner Dance	Sokol, Oak Park	6:30pm
Nov 21, 1987	Bohemia Lodge #202 75th Anniversary	3253 S. Harlem, Berwyn	6:30pm
Dec 1, 1987	DECEMBER		
Dec 5, 1987	CSA Cultural Division Dinner Dance	Sokol, Brookfield	

LEKARENSKY TELEFON: DOMACI TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Posílám léky vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DOBA VELIKONOČNÍ

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože Otče, poslal jsi světu Slovo pravdy, — seslal jsi Ducha svatého, — a tím jsi lidem zjevil podivuhodné tajemství svého bytí. Dej nám, abychom, osvíceni vírou, — vynášeli slávu věčné Trojice — a klaněli se mocí a velebností Boží jednoty. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Ex 34, 4b-6, 8-9)

Mojžíš čas od času vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu přikázal Hospodin; v ruce měl dvě kamenné desky.

Tu sestoupil Hospodin v oblaku, (Mojžíš) se tam vedle něho postavil a vzýval jméno Hospodinovo. Potom Hospodin prošel kolem něho a zavolal: "Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velké lásky a věrnosti!"

Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl: "Pane, jestliže jsem našel u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť naši vinu a náš hřích a přijmi nás za dědčiny."

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (2 Kor 13, 11-13)

Bratři, žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupni napomínání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce pokoje a lásky, bude s vámi.

Pozdravte se vespolek křesťanským políbením.

Pozdravují vás všichni věřící.

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a účast Ducha svatého buď s vámi se všemi!

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 3, 16-18)

Ježíš řekl Nikodémovi: "Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozecného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozecného Syna Božího."

P. Adalbert M. Zuna:

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

14. června 1987

I. Čtení: (Exodus 34, 4b-6, 8-9):

Boží lid zhršil odpadem od víry v jednoho Boha. Přes všechny důkazy zvláštní Boží péče, přes všechny zázraky, které provázely slova Hospodinova, lid izraelský zapomněl na všechny své sliby jež dal Bohu a vrátil se k modloslužbě. Těžký trest stihl provinilce. Mojžíš se znovu odvažuje prosit Hospodina za odpuštění hříchu svého lidu. Setravá v dlouhém rozhovoru s Bohem a ten mu znovu projevuje ochotu k milosrdenství. Mojžíšovi uložil vytesat dvě nové kamenné desky, na nichž budou opět napsána Boží přikázání. V důvěrném rozhovoru s Hospodinem se Mojžíš odváží prosit o milost, vidět Jej tvář i slyšet Jeho jméno. Bůh odmítne první prosbu. Když však „jde kolem místa“, kde Mojžíš čekal, zjevil mu své jméno. Je to zjevení Božího milosrdenství. „Bůh je milosrdný, shovívavý s velkou láskou a věrností.“ „Zjevit své jméno“ někomu, znamenalo zjevit celou svou osobnost. Vlastnost, kterou Hospodin chce zjevit všem, kdo v Něho věří, je jeho odpuštějící láska a milosrdenství. Přece však Bůh nezjevil Mojžíšovi svůj vlastní život v plnosti. To bude jednou úkolem a posláním Jeho Syna až přijde. Pochopit skutečnost existence Tří božských osob a jejich plnost života v jedné podstatě, to by bývalo asi i pro Mojžíše příliš mnoho, zvláště když jeho posláním bylo utvrdit v židovských dvanácti kmenech víru v jediného živého Boha, zařímce u všech sousedních národů byl zakořeněn zvyk klanět se mnohým modlám. Hospodin ve svém „plánu spásy lidstva“, jehož každému jedinci dal svobodnou vůli, dobře

věděl, že to potrvá celá staletí, než sám židovský národ bude plně přesvědčen o existenci jediného Boha. - Všechno další pak měl lidem říci přímo Jeho Syn - „až se naplní čas.“

II. Čtení: (II. List sv. Pavla ke Korint'anům 13, 11-13):

Čteme-li listy svatého Pavla, neujde nám jedna pozoruhodná stránka života velkého apoštola - jeho schopnost navazovat přátelství. V městech, kterými prošel a kde kázal, měl hned své dobré přátele, a tím samozřejmě i nepřátele. Neběželo jen o krásné lidské přátelství. Byli to hlavně jeho spolupracovníci na vinici Páně, pomocníci v apoštolském životě. A proto listy sv. Pavla většinou končí mnoha osobními vzpomínkami a pozdravy. Muži i ženy, svobodní i otroci, bohatí i chudí a propuštěnci na svobodu. Zdá se, že byli všichni zachyceni plameny apoštolské lásky Pavlovy. V dnešním čtení máme jeho poslední pozdravy věrným přátelům v Korintě. Je to „přání svého dobrého.“ Několik pozoruhodných vět a tři rady: „Žijte radostně“ - jako naše „bud'te zdraví!“ Obvyklý pozdrav, ale plný duchovního smyslu - žijte v radosti svého Pána! A další je vlastní přání Pavlovo: „Zdokonalujte se.“ Na svých cestách jim dal mnoho dobrých rad. Křesťan by nikdy neměl zapomenout na své závazky. Naopak, aby byl hoden svého jména musí neustále růst ve víře a v lásce, aby dosáhl dokonalosti, ke kterému jej Bůh povolal. Konečně: „Žijte svorně, žijte v pokoji.“ - Poslední přání, jež je odezvou přání samého Spasitele v posledních chvílích jeho života: „Milujte se navzájem“. Korunou všech ctností je dokonalá láska k Bohu a k bližnímu. Co jiného jim může ještě jejich apoštol přát? Mít život Boží, být chrámem Nejsvětější Trojice. Toto poslední

požehnání ve jménu Tří božských osob je výrazem pravdy, že celý náš křesťanský život je účastí na životě Nejsvětější Trojice.

Evangelium: (Jan 3, 16-18):

Kdykoli čteme tuto událost v Evangelii sv. Jana o nočním Kristově rozhovoru s židovským učitelem Nikodýmem, vždy se nás živě dotkne zvláštní půvab této rozmluvy. Noční rozhovor dvou mužů - velkého učitele a hledajícího učenáka - dle všeho na střeše Lazarova domu v Betánii, nedaleko Jeruzaléma - za teplé jarní noci: hned je přímo cítit důležitost tohoto důvěrného rozhovoru. Spasitel jedná s dotazovatelem s velkou vlídností. Třebaže jeho návštěvník nebyl zcela upřímný; - úmyslně zvolil noc za chvíli setkání, aby ho nikdo neviděl. Byl přece členem vládnoucí kliky vel'erady! A také chtěl hájit své vlastní stanovisko, jež nebylo zcela otevřené Božímu království! Pán Ježíš s přátelskou „výčitkou“ odpovídá na jeho předpokládané osobní názory a námitky. Pro nás má tento rozhovor velký význam, protože ve snaze poučit svého návštěvníka o vyšších pravdách Božího zjevení, Spasitel skutečně odhalil mnohé vyšší pravdy celého poselství, které přinesl na tento svět. Poprvé slyší Nikodým jména Tří božských osob v Bohu, Otce i Syna i Ducha svatého. Zjevení této pravdy však je spojeno s jiným bližším tajemstvím. Bůh zjevil život Tří božských osob, protože Tři božské osoby svolily dát lidem podíl na svém vlastním životě. Syn Boží odhaluje nesmírný a obdivuhodný plán spásy všech lidí, kteří se stanou dětmi Božími, zrodí se k novému životu přeměnou smýšlení, protože Syn Boží z rozhodnutí Otce - zaplatí výkupné spásy bolestnou smrtí na kříži a odhalí tak všem lidem tajemství Stvořitelovy lásky, činnosti Ducha svatého, který volá každou lidskou bytost ke zdrojům věčného života, k poznání tajemství života v Bohu - Tří božských osob. Také my plně přijmeme tuto pravdu jen tehdy, když poznáme, že zjevení Nejsvětější Trojice je zjevením nekonečné dobroty samotného Stvořitele, jež nás všechny zve k podílu na blaženosti a lásce svého vlastního života.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou radu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS
7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu
☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí bat'ovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

K·H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Miroslav Konvička,
exil, nakladatelství
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606
Frant. Moravec: Špion,
jemuz nevěřili - opět vyšlo.
Tuto a všechny jiné knihy
u nás k dostání.

JEZUITA OTEC RUPERT MAYER APOŠTOL MNICHOVA VYHLÁŠENÝ ZA BLAHOŠLAVENÉHO

V neděli 3. května 1987 při své návštěvě Mnichova prohlásil Jan Pávek II., blahoslaveným známou osobnost veřejného života, P. Ruperta Mayera. Byl jsem jedním z 80 tisíc, kteří se shromáždili na Olympijském stadionu v Mnichově k této slavnosti. Odnáším si nezapomenutelný zážitek. O životě Ruperta Mayera jsem věděl z dřívějších let, navštívil jsem několikrát jeho hrob. Teprve však při bližším seznámení s ním vystupuje přede mnou jeho velikost. Jeho postoj nám může mnoho říci.

Začátky

Rupert Mayer pocházel z obchodnické rodiny ve Stuttgartu. Narodil se v lednu 1876 jako druhý ze šesti dětí. Prožil šťastné dětství v prostředí, kde se samozřejmě žila křesťanská katolická víra a kde bylo také hodně pochopení pro sport a hudbu. V Rupertovi se brzo ozvalo volání stát se knězem. Byl zároveň přitahován vstoupit do některého náboženského řádu, na přání otce však toto rozhodnutí nechal na pozdější dobu. Teologická studia konal ve švýcarském Freiburgu, v Mnichově a v Tübingen. Ve svých 23 letech byl vysvěcen na kněze v Rottenburgu. Jeho náboženský vývoj a cesta ke kněžství se zdají být přímočaré a bez krizí.

Jezuitou

Rodiče nebyli zrovna nadšeni a jeho biskup souhlasil jen nerad, když mladý schopný kaplan se začal s rozhodností zajímat o vstup do Tovaryšstva Ježíšova, k jezuitům. V té době však ještě v důsledku Bismarkova kulturního boje byl řád v Německu mimo zákon, proto začal Rupert svůj noviciát ve Feldkirchu v Rakousku. Svá řádová studia pak dokončil v Holandsku. Bylo mu právě třicet let, když začíná svou činnost lidového misionáře a vedoucího nesčetných kursů duchovních cvičení.

V Mnichově

Rupert Mayer byl schopný řečník. Jeho kázání se vyznačovala jednoduchostí a přesvědčovala postojem, ze kterého vycházela. Za svými slovy stál Otec Mayer svým životem.

To byl jeden z hlavních důvodů, proč právě on byl pověřen prací mezi „nově přichozími“. V době před první světovou válkou byl Mnichov jako mnoho jiných měst, místem, kam se táhlo obyvatelstvo

vesnic za prací. Mezi přistěhovalci bylo také mnoho katolíků. Tehdejší mnichovský kardinál se obrátil na jezuitu o člověka, který by se jim věnoval a volba padla na Otce Ruperta. Tím začíná jeho činnost v Mnichově.

V jeho práci nešlo jen o jednotlivce, ale o celé rodiny. Za tímto účelem zakládá Otec Rupert kongregaci sester, které by se věnovaly rodinám. Jsou to „Sestry od sv. Rodiny“.

První válka

Snaha Ruperta Mayera být tam, kde byli lidé nejvíce ohroženi ho vede mezi vojáky na frontu. Nejprve sloužil v sanitní jednotce v jednom lazaretu a později na svou vlastní žádost jako divišní kněz na různých frontách. 30. prosince 1916 je na karpatské frontě těžce raněn. Amputace levé nohy až nad koleno ukončuje jeho vojenskou činnost.

Nový začátek

Poválečné Německo se zmitalo v revoluci a v bičí. Otec Mayer vynakládá všechny síly ke zmírnění bídy hmotné i duševní. Zvláštního uznání se mu dostalo za organizování misie města Mnichova v roce 1919 a zvláště jeho kázání mužům v univerzitním kostele. Mnichovský arcibiskup ustanovuje pak Otce Mayera vedoucím Mariánského sdružení mužů, které existovalo ve městě už od r. 1610.

Dalším velkým úspěchem P. Mayera bylo organizování bohoslužeb na hlavním mnichovském nádraží. V roce 1934 dosáhl počet věřících na těchto bohoslužbách 75 tisíc. Za nacistické éry v roce 1937 byly tyto bohoslužby zastaveny.

Otec Mayer však nestál jen v přední linii ve hlášení slova, jeho činnost silně zasahovala do sociální oblasti. Německo bylo postiženo hospodářskou krizí víc než jiné země. Z desítek návštěvařů u něho každý den byl nemalý počet prosebníků o materiální pomoc.

Za nového pořádku

Na jaře 1923 se Rupert Mayer zúčastnil schůze rodící se nacionálně socialistické strany.

Byl uvítán velkým potleskem jako jediný řečník z katolické strany. Na schůzi se mělo totiž mluvit o tom, jestli může být katolík členem NSDAP. Když Otec Mayer řekl otevřeně své mínění, že katolická víra je neslučitelná s programem nacionální strany, rozpoutal se proti němu takový odpor, že ho museli přítomní SA mani vzít pod ochranu. Málo kdo viděl tak jasně, tak brzy.

Proto nijak neudivuje, že od roku 1933 následuje pro Otce Mayera nepřetržitá řada střetnutí s novým režimem. V květnu 1936 se mu dostává prvního varování pro jeho kritická kázání.

„Nemohu mlčet...“

Rupert Mayer odmítá toto varování a káže neochozeně dál zvláště proti školní politice strany. V červnu 1937 je zatčen a postaven před soud pro „útoky na stranu a stát.“ Je odsouzen k šesti měsícům vězení. Trest však byl později odvolán.

Ani toto odsouzení ho neodradilo od dalšího kázání. V lednu 1938 je znovu zatčen pro nedodržení zákazu veřejného projevu. O tomto zatčení přešel. „Když za mnou zapadly vězeňské dveře a zůstal jsem sám, vstoupily mi do očí slzy. Byly to slzy radosti, že se mi dostalo cti být kvůli svému povolání uvězněním a být vydán nejisté budoucnosti.“ V květnu 1938 byl Otec Mayer překvapivě z vězení propuštěn v rámci tzv. rakouské amnestie.

Jeho svoboda však netrvala dlouho. V listopadu 1939 byl znovu zatčen a poslán do koncentračního tábora Oranienburg - Sachsenhausen. Brzy bylo jasné, že Rupert Mayer vězení nepřežije. Poučení z kulturního boje za Bismarka, pokud možno nedělat mučedníky, po sedmi měsících vězení berlínská centrála gestapa rozhoduje propuštění R. Mayera a jeho internaci se zákazem jakékoliv veřejné činnosti v klášteře v Ettal. Toto byla pro Otce Mayera, podle jeho slov, nejtěžší doba. Byl odsouzen k nečinnosti v době kdy cítil, že by ho bylo potřeba nejvíc.

Květen 1945 přináší pro P. Mayera svobodu, za týden po

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Vážená a milá pani Uhlířová,
vřele a srdečně Vám děkuji za dopis a za přiložené šeky s dary pro Nepomuccenum a se stipendii na mše svaté. Šek určený pro poutní dům kard. Berana jsem předal panu sekretáři P. Janu Homolovi. Děkuji též za velikonoční přání, které ze srdce opětuji jak pro Vás osobně tak pro celý Svaz. Itálie je země s největším počtem stávek. Tak jsme měli právě ve velikonočním čase stávku na římských poštách. Váš dopis datovaný 21. března došel až 27. května. Prosím proto o pochopení, že moje odpověď přichází tak pozdě. Všem dárcům jsem

osvobození se vrací do Mnichova. Na novou výstavbu však už nestačí síly. 1. listopadu 1945 je P. Mayer při mši sv. raněn mrtvicí, zůstává však stát a po převozu do nemocnice za dvě hodiny umírá.

Znamení vítězné lásky

Při bližším studiu života Ruperta Mayera vyniká obraz jeho mnohostranné osobnosti.

Byl to pastýř, který měl smysl pro situaci svěřených lidí.

Zpovědník a rádec, kterému nesčetní projevili naprostou důvěru.

Vášnivý kazatel se smyslem pro spravedlnost.

Člověk, který žil jako invalida a nikdy si nestěžoval.

jednotlivě poděkoval podle adres, které jste laskavě připsala.

I my zde v římském Nepomuccenu pamatujeme na Vás a na všechny naše americké přátele ze Svazu. A ovšem těšíme se na setkání u příležitosti svatořečení bl. Anežky. Budu považovat za svou radostnou povinnost Vás okamžitě informovat, jakmile se dovím přesné datum této velké a pro náš národ tak důležité události. Včera jsem mluvil s našim krajanem Mons. Jaroslavem Němcem, který osobně pracuje ve vatikánském úřadě, který je kompetentní pro kanonizace. Říkal mi, že se právě dokončují poslední přípravné formalty. Vše se musí vytyisknout a opatřit přehledy, rejstříky atd. Vími velmi dobře, že cestu do Evropy je potřeba zavčas naplánovat. Bud'te tedy ujistěna, že Svaz bude z prvních, kdo budou o přesném datu kanonizace informováni.

Pozdravuji P. Vojtěcha Víta a Vás osobně se všemi ostatními vedoucími Svazu. Pán Bůh Vám žehnej za vše, co pro nás děláte. Podařilo se nám opravit fasádu koleje a teď malujeme po částech a svépomocí (za účasti našich studentů) i vnitřek.

Ve vděčné modlitbě Vás
Karel Vrána, rektor

Křesťan, který se nebál, protože věřil Tomu, který přemohl strach.

Vyznavač, který byl ochoten za svoje svědectví platit.

Kněz, který si nedopřál klidu když šlo o to posilovat ohroženou víru svých bratří a sester.

Duchovní s humorem, odvahou a rozhodností, když stál tvář v tvář nespravedlivým soudcům.

Proto hned po smrti jeho hrob se stal cílem nesčetných poutníků. Jejich počet je tím větší nyní, kdy ho veřejně můžeme nazývat blahoslaveným.

JP - přetiskeno z Londýnských Listů

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-3800

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoand“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Nápor čs. komunistů na naši emigraci v Americe

Podle zprávy, která sem byla poslána ze Západního Německa, „Ustav pro etnografii a folkloristiku Čs. akademie věd“, velice intenzivně pracuje na dějinách a sociálních dějinách české a slovenské emigrace ve světě, zejména v USA. Výzkum je státem podporován a má velký politický význam. Vědecké práce se zneužívá -jednak tak, že slouží jako podklady a materiály pro StB a ÚV KSČ, jednak jsou skupiny krajanů zvány do Československa a tam ideologicky ovlivňovány a zpracovávány. Rovněž ti, kteří tam přijíždějí sami a obrátí se na nějakou instituci jsou hbitě zneužití úsměvy a laskavostí k propagandě. Určitou úlohu v tom hrají i oficiální časopisy vydávané Zahraničním ústavem jako „Československý svět“. Ředitel ústavu prof. Antonín Robek použil své návštěvy v USA k „...velké propagaci a

agitaci pro komunistický systém v Československu a navázal mnoho kontaktů...“

Dopisovatel časopisu „Signál“, Zdeněk Illman, v článku „Krajané nejen o sobě“, přinesl zajímavou statistiku, ve které tvrdí:

„Střízlivý odhad říká, že mimo území naší republiky žije v současnosti téměř tři a půl milionu Čechů a Slováků. Nejvíce krajanů je na americkém kontinentě; jen v Texasu jich je téměř milion. Jde o vysoké číslo, a když se zjišťuje, že skoro tři miliony vystěhovalců jsou loajální k naší socialistické republice a mají zájem o styk s ní, pak bychom měli plnit určité „penzum“ vlastního zájmu o jejich život, kulturní a společenské vyžití ve spolcích a tak podobně...“

Tomu všemu - hlavně rozšíření vzájemných styků - měla, podle dopisovatele tohoto časopisu, dopomoci konference, uspořádaná Československým ústavem zahraničním na téma „Dějiny českého a slovenského vystěhovalectví a

krajanického hnutí ve světě“, které se v Praze měla zúčastnit celá řada krajanů v době Spartakiády v r. 1985.

Na této konferenci byla - podle dopisovatele časopisu „Signál“ Zdeňka Illmana - podána řada referátů o krajanickém životě. K tomu pak Illman dodává: „Z těchto slov jasně vyplývá známý, ale stále dost opomíjený fakt, že vystěhovalci, hlásící se otevřeně ke své staré vlasti, jsou reakčními emigrantskými kruhy doma a ve své druhé vlasti - napadáni. Už třeba za pouhou návštěvu Československa, a v posledním případě jen za chválu krásy spartakiády, života u nás a podobně. Značná část krajanů se pak stahuje doma do ústraní, a ke svému česství, které stále cítí, se raději nehlásí veřejně, protože se obávají útoku „emigrantské pravice“ ... Z tohoto pohledu musíme považovat každého, kdo se ke své bývalé vlasti upřímně hlásí, za odvážného člověka, ne-li za hrdinu...“

Dopisovatel Zdeněk Illman pak také ve svém článku cituje chicagského Viktora Čejku,

bývalého tiskaře a dosud stále činného v časopisu „Věk rozumu“, který vychází v Chicagu, podle něhož - „Tři čtvrti století časopisu „Věk rozumu“ bylo bouřlivé a přes všechny nesnáze se daří vydávat jej dodnes. „Věk rozumu“ nezahynul, protože je mluvčím živého hnutí; nevzpomíná jen na minulost, ale hledí s optimismem do budoucnosti! Časopis má velkou zásluhu na tom, že seznamuje krajanů s radostnou realitou života v dnešním Československu tak, jaký je, a jak jej vidíme. Československo je dneska jednou z nejprůmyslovějších zemí světa, jeho národ patří k nejvzdělanějším a nejkulturnějším ... Dnešní „socialistické“ Československo je splněním mnohých tužeb a nadějí jejich předků, kteří v emigrovali do Ameriky za lepším chlebem a američtí Češi jsou právem pyšní na to, že tužby jejich předků jsou dnes v Československu splněny...! Těší je, že si národ ve staré vlasti buduje nový a šťastný život...“

Zdeněk Illman, dopisovatel časopisu „Signál“, který vychází v Československu a je předev-

ším určen mladým lidem, dále cituje ředitele Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV profesora Antonína Robka, který byl též v USA, podle něhož: „...Krajanické hnutí se dělí na tři proudy. První - nepřilíš početný - se snaží o aktivní spolupráci s Československem a využívá i podpory našeho státu. Největší skupinu - téměř třímilionovou - tvoří krajané, kteří proti ČSSR nic nemají, mohou se pochlubit dobrým vztahem ke staré vlasti, ale nejsou v něm aktivní. Chybí jim informace, učebnice, zpěvníky a podobně. Třetí skupina, přibližně 300,000 lidí, je pod vlivem poučovací a posrpnové emigrace. Tyto skupiny jsou značně diferencované a ve vzájemném vztahu nesnášenlivé.“

Problematika přístupu ke krajanům, žijícím v zahraničí, je nesmírně široká a složitá. Možná někdo řekne, proč se o ně vůbec staráme, proč nás zajímají, když žijí v jiných zemích, často hovoří i jiným jazykem...?

Všichni tyto lidé - svým způsobem - z Československa pocházejí. Narodili se u nás, v naší zemi, nebo jejich rodiče, či dokonce prarodiče. I ve svém současném životě si zachovávají jistý způsob česství a slovenství. V minulosti měli vždy určitý styk se svou zemí a ještě dnes se chtějí seznamovat s její kulturou. Proč bychom jim v tom neměli pomáhat a nemít o ně zájem? Navíc si musíme uvědomit i dosah „mírové koexistence“, kterou lze podobným způsobem jenom podporit...“ - Tolik prof. Antonín Robek v Praze.

K tomu bychom chtěli dodat, že je na čase, abychom se my v exilu nad tím vším poctivě zamyslili! -afa-

Kardinál Tomášek protestuje...

Kardinál Tomášek poslal protest děkanovi litoměřického kněžského semináře Františku Vymětalovi: studenti tohoto semináře museli podepsat prohlášení, že nejsou členy žádného církevního řádu a že se jimi ani v budoucnu nestanou. Pozorovatelé československého církevního života Tomáškovým protestem nebyli překvapeni, naopak ale byli šokováni postupem Msgr. Vymětala, který, sám kněz - se opovážil vyžadovat od svých studentů krok, považovaný ve Vatikánu za urážku základních duchovních hodnot, vůbec již nehledě na církevní právo. Vymětal je předsedou organizace Pacem in ter-

NEZAPOMEŇTE NA TATÍNKA

na Den otců 21. června. Máme blahopřejné listky v češtině, slovenštině, angličtině a jiných řečích.

Také najdete u nás vhodný dárek, který ho jistě potěší. Ku příkladu máme rekord nebo kazetu VESELKA „Nad Lužnicí svítá“, nahráno českou dechovou hudbou, která nedávno účinkovala v našem okolí.

Cena stereo rekordu \$7.98, poštou \$9.98,
kazeta \$8.50, poštou \$10.00.

Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam. Též na přání rozesíláme seznam rekordů nebo českých knih.

Znovu máme na skladě mlýnky na maso ve třech velikostech: číslo 5, \$28.50, poštou \$33.50,
číslo 8, \$30.50, poštou \$36.00,
číslo 10, \$34.50, poštou \$40.50.

Dřevěné struhadlo na zelí, délka 20 inčů, \$29.95,
poštou \$34.95.

Máme českou, moravskou a slovenskou keramiku, křišťálové sklo z Československa a jiných zemí, 4711 kolínskou vodu z Německa, české granáty, ružence, šátky na hlavu, ozdobné kapesníky, kuchyňské potřeby, výborné bonboniéry ze Švýcar a Německa, čokoládové kafičko s rumovou příchutí, z Československa plátěné soupravy na stůl, české knihy a jiné zboží.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00
zaslali o 7¢ více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě

Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.
Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, ILL. 60546
PHONE: 442-5700

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

F.J. Janoušek:
BABÍKOVSTÍ SVĚTOBĚŽNÍCI

Zpěvy o Vysočině

Máme zde na Tasmánii, také pravidelnou půlhodinku Českého vysílání. Občas to vysílání řídí Anna. Není zde mnoho krajanů, a tak se snažíme vysílat hlavně českou hudbu k potěše našich lidí, a k poslechu Australanů i jinonárodních posluchačů. O vánočních svátcích jsme úspěšně vysílali působivé krásnou „Půlnoční mši“ - (Hej Místře) - kterou téměř před 200 roky složil Jakub Ryba, kantor a muzikant v Rožmitále.

Koncem května Anna zařadila do programu „Zpěvy o Vysočině“, dojemné komorní kantáty od Bohuslava Martinů, k nimž slova poesie napsal jeho přítel a též rodák z Poličky, Miroslav Bureš.

Vysílání té hudby se všeobecně líbilo, měl jsem sám radost a vděčně jsem vzpomínal na dnes již zesnulého přítele, který nám kdysi poslal reprodukci těch skladeb.

Jaroslav Kafka byl jeden z nejznámějších krajanů v Melbourne. Dlouhá léta řídil Československou Besedu, organizoval autobusové zájezdy, hudbu, zpěvy, tance, přednášky i filmy. Všechn svůj volný čas a všechny úspory věnoval práci mezi krajany. Neměl vlastní děti a tak byl přítelem, rádcem a často dobrodincem, všem. Zvláště velkou péči věnoval dětem a mládeži u nichž se snažil probouzet a udržovat ducha národního uvědomění.

Byli jsme s Jaroslavem dobří přátelé hned od našeho přistání v Austrálii. Navštívil nás zde v Tasmánii a občas jsme se s Annou u něho zastavili, když jsme byli v Melbourne.

Měl bohatou knihovnu, větším dílem knihy českých autorů a tak jsem rád u těch knih poseděl a listoval v nich. Byla toho plná místnost. Knihy, promítací přístroje, kamery, gramodesky, hudební nástroje a již ani nepamatuji co vše, protože jsem si nejvíce hleděl těch knih.

V roce 1983 jsem se u Jaroslava zastavil naposled. Přátelé mě varovali, že je nemocen a tak jsem nevěděl, mám-li jej vysušovat, či ne. Pro jistotu jsem mu zatelefonoval. Nedal jinak a musili jsme k němu zajet. Byl to příjemný večer při české hudbě mezi českými knihami a vkusnými dekoracemi a národními ornamenty, rozvěšenými po stěnách. Probesedoval celý večer s Jaroslavem, to člověk těžce zapomněl, že ho od rodné

země dělí oceány, pouště a hory. Čas se nezastaví a nejvíce spěchá, když jste v příjemném prostředí a bavíte se s dobrými přáteli. Tak i ten příjemný večer uplynul, rozloučili jsme se upřímně, aniž bychom tušili, že již na tomto světě naposled.

Ten samý rok v prosinci nám pošta doručila vánoční dar od Jaroslava; reprodukci „Zpěvy o Vysočině“ od Bohuslava Martinů s dojemnými lyrickými verši od Miroslava Bureše. Necelý měsíc nato, v lednu 1984, došla nás zpráva, že Jaroslav Kafka zemřel. Smutná ta zpráva přišla opožděně, takže jsme ani na pohřeb neletěli, ale nezapomínáme upřímného přítele, tak jako krajané v Melbourne nezapomenou jeho obětavé vlastenecké činnosti.

Když tedy Anna zařadila do rozhlasového programu Martinů „Otvírání studánek“, kterou přehrávala s kazety, kterou nám poslal Jaroslav, naslouchal jsem té reprodukci s dojetím a úctou. Vzpomínal jsem na dnes celým světem uznávaného hudebního skladatele, také světoběžníka, Bohuslava Martinů, rodáka z Vysočiny, který po dlouhém pobytu v cizině se alespoň po smrti vrátil do rodné Poličky, kde na hřbitovním náhrobku jsou vyrytá, prostá slova - „Jsem doma“. Slova, která jeho přítel Miroslav Bureš vepsal do Kantáty „Otvírání studánek“. I on již odešel na věčnost, zemřel v roce 1968.

Vzpomínám těch dvou výz-

namných umělců, muzikanta a básníka, kteří jako já milovali naši krásnou, slunnou Vysočinu a vtělili svoje umění a city do těch veršů a hudebních skladeb „Otvírání studánek“, „Legenda dýmu z bramborové nati“, „Romance z pampelišek“ a „Mikeš z hor“.

Ve všech těch verších i tónech oba umělci vyznávají lásku k rodnému kraji, kde o svých spolurodáciích prohlašují „Z nich jsem a vracím se k nim znova...“

Komorní kantáta „Otvírání studánek“, i když motivovaná z úzkého zeměpisného pásma světa málo známé vrchoviny, měla velký mezinárodní úspěch. Po úspěšné premiéře v Čechách rozléta se světem; předváděli ji v Curychu, Moskvě, Sofii, Varšavě, Jerevanu, Washingtonu, Edinburku, Amsterdamu, v Berlíně, Pekingu, New Yorku - zkrátka po celém světě.

Poslední kantátu „Mikeš z hor“ dokončil Martinů ve Švýcarsku v únoru 1959, šest měsíců před svou smrtí, 28. srpna 1959. V této romanci o pastýři Mikešovi, oba, básník i muzikant, projevují touhu, tu svou drahou zem chránit ode všeho zla.

„Jak vyrvat od kořene mráz i fujavici z mraků, jež jsou horší sedmihlavých draků a usouzenou zemi tisknout do kamení zemi nízkých žit a chléb černý, rozkrojený.“

I já se v duchu v myšlenkách často vracím. Vandruji po

horských silnicích vroubených řadami jeřábů, zacházím do úvozu polních cest, po březích bystrých potoků, abych si v duchu odpočinul u čistých vod lesních studánek. Od nich pak putoval kolem Božích muk k venkovským kostelíkům, kaplím a dřevěným zvoničkám.

Nebohatá, nepřilíš úrodná je ta země. Je jako milující, ale přísná matka, a jako na matku, tak každý z nás vzpomíná na krajinu svého mládí. Ta země na Vysočině nedává nikomu nic zdarma, lenochy nehýčká. Plodí a vychovává lidi, kteří ani daleko ve světě na ni nezapomínají. Tam na Vysočině rolník měl jen to, co si tuhou prací z té země vydobyl. U nás v Babíkově je ta krajina prostoupena skálami, a do těch žulových skal buší naši chlapi, přítele.

aby si ten vezdejší chléb poctivě vydělali. Přesto naši lidé umějí být veselí, zvláště hudbu a zpěv milují. A také v žádném jiném kraji se nenarodilo tolik vynikajících muzikantů, jako u nás v Litomyšli, v Poličce, ve Skutčích i v Havlíčkově Brodě.

Tato epizoda byla myšlena jako vzpomínka na přítele Jaroslava Kafka, který zde v pátém světadíle propagoval mezi krajany i Australany, naši českou hudbu a zpěv. Jaroslav odešel tam, odkud se lidé neracejí. Již mu nemůžeme stisknout ruku a poděkovat za tu jeho obětavou vlasteneckou činnost; můžeme jen vyslat pozdrav do záhrobí a vyslovit upřímnou prosbu: Bůh Ti odplat' za vše, přítele.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku, anebo z kterýchkoliv míst USA.
23. června, 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.
Každý zájezd je na 16, 23, či 30 dní, a může být prodloužen až na 90 dní. Mimo uvedená data můžete si vybrat datum, které Vám vyhovuje k odletu a návratu za stejnou cenu.
Ceny letenek do Prahy a Bratislavy z Chicaga:
do 15. září \$868. Od 15. září \$728.
Z New Yorku do 15. září \$729.

Velmi výhodná cena: Chicago - Vídeň \$758.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Pro návštěvníky máme zvláštní nemocenské pojistění.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Vyřizujeme též spolehlivé zasílání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobené informace u firmy:

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě—bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domu

FAMILY PRACTICE CENTER
9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387-7000

Riyadh. — Kdo se zajímá o vylíčení života a zvyků v Saudské Arábii - (která se snaží přejít ze stadia kočovných beduinů zaostalé země Třetího světa do moderní průmyslové společnosti konce 20. století a o sloučení islámského fundamentalismu se západní modernizací) - měl by si přečíst knihu autora Sandra Mackey: „The Saudis Inside the Desert Kingdom” - (Houghton Mifflin, \$19.95). - Tajná žurnalistka a dopisovatelka Mackeyová - (bývalá profesorka mezinárodních vztahů) - žila několik let se svým manželem - lékařem v Saudské Arábii: tak měla možnost důkladně pozorovat tamní život, což obvyčejným západním není snadné. Vláda Saudské Arábie totiž přísně censuruje všechny nepříznivé zprávy o Saudské Arábii, posílané do ciziny. Kromě toho žurnalisté a dopisovatelé dostanou vždycky vízum do země pouze na dva týdny, a tak toho mnoho vidět nemohou. Mackeyová psala do různých amerických publikací pod mužským pseudonymem, aby nemohla být vypátrána a vypovězena ze země; často musila své zprávy přímo do zahraničí „pašovat”. Psala o tom, co viděla a zažila. Mohla se například zúčastnit i jedné královské svatby; byla také přítomna na veřejné popravě stětím jednoho vraha, při čemž přítomný dav jásal a chválil Allaha. Také mohla vidět, jak vypadá život v jednom harému, kde už malá dvanáctiletá děvčata jsou zaučována tomu, jak ve svém životě budou musit sloužit mužům, kterým v Saudské Arábii výlučně přísluší svrchovanost ve všem a kteří o všem sami rozhodují. Ženy jsou prostě pouze jejich služkami a otrokyněmi, jsou jednoduše občankami druhé třídy. Na ulicích musejí ženy nosit závoj a mít pokrytou hlavu; celé jejich tělo pak je zahaleno do černého pláště až po paty, aby nebyly „pokusením” pro muže, kteří je potkají. Saudské ženy však se prý vůbec necítí nešťastnými kvůli tomuto údělu, který jim je koránem přísně určen; jsou

rády, že mají zajištěno hmotné zabezpečení pro sebe i své děti a litují jen západních žen, které tuto záruku nemají. I Mackeyová sama se musila na ulici zakrývat; jednou se na ni rozhorlil jeden tajný policista - „protektor islámské víry” - který jí hrozil bičem, protože byla oblečena v blůzce jen s krátkými rukávy. V soukromí, bez svědků, je sexuální život muslimů obvyčejně „divoký.” Objedná-li si cizinka taxík, je v nebezpečí, že šofér ji sexuálně znásilní a zneužije. Proti tomu tam není žádné ochrany. Proto Mackeyová jezdila pouze v autobuse, kde je ženám rezervováno malé místo. Morálka je všeobecně pouze nečím povrchním; lidé věnují přehnanou pozornost svému zevnějšku a prakticky žádnou pozornost své vnitřní mravní hodnotě, nápravě svých chyb, svému charakteru; činí-li něco špatného, hlavní věcí je, aby to „nikdo neviděl”. Tak bohatí lidé často odjíždějí na návštěvu do ciziny pouze proto, aby se tam mohli plně věnovat sexuálním orgiím. Saudští studenti a studentky na západních univerzitách vedou velmi volný život, avšak při návštěvě své rodné země se na veřejnosti chovají velmi cudně a přesně podle předpisu Mohamedova koránu. - *Vepřové maso, alkohol a pornografie nejsou v zemi dovoleny. Při večerích a slavnostech se namísto koktajlů pijí jablečné či jiné ovocné šťávy.* Mackeyové zabavili celníci na hranici jejího knižního turistického průvodce Florencii, kterého považovali za pornografii. Žádné projevy křesťanského náboženství nejsou v zemi dovoleny, a každé přestoupení tohoto zákazu vede ihned k deportaci ze země. Jedné americké rodině byl celník zabaven malý vánoční stromek, protože prý představoval náboženskou ideologii, cizí islámu. Mackeyová dále píše o životě a práci cizích technických pracovníků v Saudské Arábii. Tato země se však rychle přeměňuje. Hlavní město Riyadh - ještě v roce 1978

LETEM

SVĚTEM

- vypadalo spíše jako vesnice; existovaly tam pouze čtyři světelné dopravní signály. V roce 1984, kdy se Mackeyová vracela do Spojených států, Riyadh už bylo moderní velkoměsto, s výstavnými budovami, pouličním osvětlením, jednotkovými obchody, s chlazením vzduchu v bytech i úřadech, s dlážděnými ulicemi a nočními světelnými reklamami. Bohaté ženy nosí náhrdelníky z pravých diamantů, rubínů, safírů či jiných drahokamů a zdobí se zlatými řetízky a náramky. - Bohatství Saudské Arábie spočívá na těžbě ropy; kolísání jejich cen však v posledních letech způsobilo, že rezervy Saudské Arábie v cizích měnách klesly ze 150 bilionů dolarů na dnešních 85 bilionů. Produkce jednoho barelu zemního oleje, který se nyní prodává do ciziny za 20 dolarů, stojí pouze od 50 centů do dvou dolarů. Tamní podzemí skrývá pohádková množství zemního oleje; Mackeyová říká, že jeho dnešní těžbu si můžeme představit, vzpomeneme-li si na dobu největšího rozmachu olejové těžby v Texasu a znásobíme-li to stem. - Saudská Arábie nezapomíná na to, že pouze bilionová hospodářská výpomoc USA umožnila zbudování její olejové těžby a zůstává za to vděčná; vztahy saudského lidu k Američanům jsou velmi přátelské.

Mackeyová má dojem, že pod vlivem muslimského fundamentalismu se v budoucnu věci poněkud zhorší. Saudská Arábie si prý asi nevyvolí režim, podobný režimu ayatollů v Iránu; podle jejího mínění se tam však nakonec asi mezi všemi vrstvami obyvatelstva, včetně vládních kruhů, rozšíří „jakási forma protizápadního pohrdání.”

● ● ●
Bejrút. — Dne 1. června byl zavražděn při letu v armádní helikoptéře výbuchem bomby libanonský 65-letý ministerský předseda Rashid Karami, sunnitský muslim, když po třídeních oslavách konce muslimského posvátného měsíce ramadanu se vracel z Tripolisu do Bejrútu. Výbuchem byli ještě zraněni ministr vnitra a tři jiní spolupracovníci Karamiho, kteří s ním letěli ve vrtulníku. Okolnosti za nichž k tomuto výbuchu došlo jsou dosud neznámé; bomba mohla být sryta pod jeho sedadlem nebo v jeho aktovce, anebo helikoptéra mohla být zasažena raketou ze země. Totožnost pachatele či pachatelů této vraždy zůstává

neznámá. President Amin Gemayel jmenoval novým zatímním ministerským předsedou Selim Hossa, nynějšího ministra školství a práce. Tato vražda způsobila v zemi velké ohromení. Karami chtěl rezignovat ze své funkce už 4. května, protože se cítil zklamán politickým a ekonomickým vývojem v Libanonu. President Gemayel však tehdy jeho rezignaci nepřijal v obavě, že by se mu nepodařilo utvořit novou vládu. Karami a jiní muslimští politikové byli v rozporu s presidentem Gemayelem ve věci politických změn, které měly být provedeny v Libanonu pro skončení 12-leté občanské války. Gemayel nechtěl přijmout jejich požadavek, aby v Libanonu byla zavedena plná rovnost mezi menšinovými křesťany a většinovými mohamedány v podílení se na vládní moci. Gemayel se prý totiž obával toho, že zavedení takové rovnosti by znamenalo konec maronitského křesťanství v Libanonu; to aspoň tvrdí muslimové.

● ● ●
Johannesburg. — Jihoafrický president P. W. Botha poslal presidentu Reaganovi a jiným západním vládcům, kteří se účastní vrcholné ekonomické konference v Benátkách v Itálii, dopis, ve kterém žádá, aby pomohli Jižní Africe skončit násilí černošských teroristů. Zejména mají přerušit vztahy s Africkým národním kongresem, černošskou guerilovou skupinou, která podle jeho slov nese hlavní vinu na současných násilnostech ke kterým dochází v jeho zemi. Stěžoval si na nepochopení Západu skutečné situace v Jižní Africe; Západ prý neoceňuje dostatečné reformy, které on dosud provedl a klade na jeho vládu přílišné požadavky pro rychlou změnu. - Nyní president Botha chce uskutečnit svůj program sdílení vládní moci s černošskou většinou v Jižní Africe. Proto dne 4. června navštívil černošské šestiměstí, zvané „Vaal Triangle”, kde leží šest měst včetně Sebokeng a Sharpeville. Tento silně průmyslový městský konglomerát s 350 tisíci obyvatel je 40 mil jižně od Johannesburgu. K této návštěvě jej pozvala černošská městská rada tamního města Lecoa, kde v roce 1984 došlo k černošským bouřím; tehdy při srážce s policií byli zabiti čtyři městští radní a 70 jiných černošů. Předtím - v roce 1960 - došlo k černošským bouřím ve městě Sebokeng a

tehdy tam zahynulo 69 černošských demonstrantů. Svět tehdy přísně odsoudil Jižní Afriku kvůli porušování lidských práv černošů a akce černošských protivládních hnutí se pak zradikalisovaly. - President Botha nyní navštívil spolu se svou manželkou, šesti ministry a osobní stráží v helikoptéře nejdříve město Sebokeng a pak Sharpeville. Uvítání černošským obyvatelstvem bylo velmi vřelé; stačila jen lehká bezpečnostní opatření. Nedošlo přitom k žádným násilnostem či protivládním demonstracím. Tisíce černošů však byly předtím policií zadrženy a mnozí obyvatelé říkali, že se zdrželi demonstrací z obavy, že by mohli být policií zatčeni a uvězněni. V obou městech president Botha požádal městské autority a tisíce shromážděných černošů, aby mu pomohli zajistit bezpečnost tím, že znemožní akce a vliv „radikálů a fanatiků, kteří zabíjejí lidi a ničí majetek.” Zároveň vyzval černošské politické vůdce, aby s ním začali vyjednávat o účasti černošů na vládě země. V Sebokeng černošský starosta E.C. Mahlatsi ve své odpovědi na Bothovu řeč řekl, že vyjednávání o sdílení vládní moci by bylo pouze planým řečením, kdyby se nechtělo dospět k „rovnoprávnému sdílení vládní moci v parlamentě oběma rasami”; vyslovil však naději, že tato Bothova návštěva bude „krokem ke smíření mezi černošy a bělochy.” V Sharpeville pak pobyl celkem pět hodin; přitom navštívil jednu tamní nemocnici, jeden soukromý dům a fotbalový stadion, kde její školní děti uvítaly skandováním „Botha, Botha!” Všude president s úsměvem a máváním rukou odpovídal na pozdravy lidí, kteří ho přišli přivítat.

● ● ●
Washington. — President Reagan řekl 1. června, že na vrcholné ekonomické konferenci Spojených států a jejich spojenců v Benátkách chce požádat jak západoevropské země tak i Japonsko, aby se spolu se Spojenými státy podílely na ochraně Perského zálivu tak, aby tam byla zajištěna bezpečnost dopravy zemního oleje. USA nechtějí vykonávat tuto funkci samy, protože pak by hrozilo velké nebezpečí, že budou zataženy do iránsko - irácké války.

● ● ●
Manila. — V hlavním městě Filipin se rozšířila zpráva, že prý bývalý ministr obrany Juan

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Ponce Enrile spolu se skupinou pravicových následovníků chystá podniknout útok na vojenskou základnu v Manile a provést státní převrat, dříve než by volební komise mohla oznámit úřední výsledky voleb, konaných 11. května. Prezidentka Aquinová však ignorovala tyto zvěsti a 31. května se zúčastnila mše sv. na připomínku 1. výročí nekrvavé revoluce, při které byl Marcos zbaven své diktátorské moci. - Mezitím v San Francisku 4. června federální apelační soud zrušil „zamrznutí“ majetku ex-presidenta Marceose, jehož výše se odhaduje na 1,55 bilionu dolarů. Toto „zamrznutí“ bylo rozhodnuto v červnu 1986 US distriktním soudem v Los Angeles. Bude-li toto rozhodnutí podřízeno, pak vláda prezidentky Aquinové nemá prakticky žádnou naději, že by mohla zpět nabýt Marcosova majetku. ukradeného Filipinám. US apelační soud řekl, že prý tato věc je filipínská politická záležitost, ve které US soudy nemají žádnou pravomoc. Myslí se, že US Nejvyšší soud by ještě sám mohl o této věci rozhodnout.

● ● ●
Colombo. — Zatímco vládní armáda Sri Lanky už týden bojovala proti tamilským guerilům, 1. června tamilští teroristé zastavili na východě země autobus a zavraždili 33 cestujících, včetně 29 buddhistických kněží. Dne 3. června pak indické rybářské lodě se pokoušely přepravit pro obležené Tamily na polosotrově Jaffna potraviny, léky a jiné potřeby první pomoci; dělové čluny Sri Lanky však jim v tom zabránily. Vláda Sri Lanky zamítla žádost Indie, dovolit přepravu těchto životních potřeb; prý v Sri Lance nikdo neumírá hladem a tamní Tamilové tuto pomoc nepotřebují. Indická letadla pak 4. června tyto potřeby Tamilům „shodila“ na poloostrově Jaffna. Vláda Sri Lanky ostře proti tomuto činu protestovala a nazvala jej „zřejmým porušením svrchovanosti a nezávislosti Sri Lanky.“ - Počet Tamilů, guerilů a civilistů zabitých armádou Sri Lanky při této ofenzivě se odhaduje na 300 až 1.000. Krátce před touto vzdušnou operací Indie vláda Sri Lanky odvolala druhou fázi své ofenzivy proti Tamilům, aby tak uklidnila pohněvanou indickou vládu.

● ● ●
Chicago. — Biologičtí vědci z university Notre Dame v Indiiáně právě uveřejnili v publikaci „Science“ zprávu, že ve Spojených státech se začal rozšířovat nový, svrchovaný nep-

říjemný druh komárů, asijský „tygrovitý komár“ (*Aedes albopictus*), mající na těle černé a bílé pruhy. Asi před deseti roky se objevil na jihu USA a dnes už je obtížným hmyzem v Houstonu a Novém Orleansu. Čeká se, že se postupně rozšíří po celých USA. Zatímco jiné druhy komárů, žijících ve Spojených státech, napadají člověka teprve večer, až se poněkud ochladí, tygrovitý komár napadá člověka po celý den. Přenáší virus, který způsobuje tropickou horečku „dengue“ a La Crossův zánět mozkových blan, nebezpečný pro malé děti. Tento komár se líhne ve stojaté vodě starých odložených automobilových pneumatik, jichž je podle odhadů ve Spojených státech na 200 milionů. - Na světě je známo více než 4.000 druhů komárů; z toho 200 druhů žije v USA. Velká část jich nenapadá člověka či jiné savce, nýbrž pouze jiné tvory, jako jsou například ptáci, nebo živočichy žijící ve vodě. Ani ryby jich nejsou ušetřeny.

● ● ●
Moskva. — V sovětské střední Asii a na Kavkaze žije asi 50 milionů mohamedánů, z nichž je 10 % šijitů - jako v Iránu - a ostatní jsou sunnité. Děti jsou pro ně bohatstvím, a tak mají početnější rodiny a potomstvo, než ostatní sovětské obyvatelstvo; podle odborných výpočtů v roce 2000 jich bude asi 70 milionů, zatímco přibude jen 10 milionů k dnešním 150 milionům Rusů. Podle úředních údajů tito mohamedáni mají ke svým náboženským potřebám 1.330 mešit a 2.000 mullahů - „kněží“, kteří vykládají korán a vedou veřejné modlitby. Ve skutečnosti však počet mešit v SSSR nepřesahuje ani číslo 500. Objeví-li komunisté někde nedovolenou mešitu, ihned musí být zavřena. Také existují pouze dvě koránské školy - čili mohamedánské „semináře“: jedna v Bukhara a druhá v Taškentu - v Uzbecké socialistické sovětské republice. Korán byl sice v SSSR vydán, avšak v Moskvě na černém trhu stojí 2.000 rublů a jinde není k dostání. Sovětské muslimové jsou sice mezi ostatními mohamedány považováni za zsvětštělé a málo nábožensky horlivé, avšak věrně si uchovávají své tradiční náboženské praktiky: v mešitách se účastní modliteb a občas poslouchají kázání některého mullaha, existuje-li mešita v území, kde žijí a bydlí; pravověrní muslimové dávají své synky obřezat, uzavírají náboženský sňatek a žádají pohřbívání pouze na

mohamedánských hřbitvech. Sovětské komunistické autority se obávají toho, že věrnost k těmto náboženským praktikám a vědomí příslušnosti k těmto mohamedánskému náboženství posilují vědomí těchto obyvatel o jejich etnické totožnosti a mohamedánské jednotě, protože by to pak mohlo nakonec vést ke společnému odporu proti sovětské ateistické nadvládě. - Na povážlivou prý je, že všechna intenzivní ateistická propaganda mezi tímto obyvatelstvem - (která už trvá 60 let) - neměla žádný praktický účinek. Naopak! Věrnost islámským tradicím stále roste a náboženské praktiky jsou u sovětských mohamedánů věrněji zachovávány než kdy jindy. Také mohamedánští intelektuálové a univerzitní studenti považují islám za integrální součást svého kulturního dědictví a své „národní totožnosti“. - Jedním z důvodů této náboženské obrody je vítězství fundamentalismu v sousedním Iránu! - To vše pak působí sovětským vládcům nemalé starosti. - V srpnu r. 1986 se ukázalo, že jejich obavy jsou oprávněné; tehdy jeden mullah v Sovětské socialistické republice Tadžiků učinil veřejnou výzvu ke svým souvěrcům, aby povstali a jednoduše svrhli sovětský ateistický režim a nastolili ve své zemi islámskou vládu. V říjnu byl potom odsouzen kvůli „protisovětské agitaci“ a ani nebylo udáno, jak dlouhý trest vězení mu byl určen. - V listopadu téhož roku pak generální tajemník Michail Gorbačov - (za návštěvy města Taškentu) - přísně žádal od místních komunistických kádřů „nemilosrdný boj proti náboženským projevům, jakož i posílení politické činnosti a protináboženské ateistické propagandy mezi lidovými masami.“ Místní partajní tisk při té příležitosti s politováním přiznal, že prý „ateistická činnost, kterou se má čelit vlivu náboženství na denní život a zejména islámu - byla do té doby prováděna v nedostatečné míře.“ Zároveň bylo zdůrazněno, že není možno při věrnosti koránu vyznávat Marx - leninismus a zároveň zachovávat muslimské náboženské praktiky. - V prosinci 1986 soudruh Gorbačov nařídil, aby v Alma Ata - (hlavní město Kazacké republiky) - byl sesazen tamní první tajemník komunistické strany, který byl kazacké národnosti a příliš shovívavý vůči mohamedánskému náboženství; byl nahrazen čistokrevným ruským občanem, známým svou komunistickou a ateistickou horlivostí, který krátce předtím v Georgii na Kavkaze znovu

zavedl tělesné trýznění vězňů. Tím mělo být také mohamedánům ve střední Asii diskrétně dáno na vědomí, že v případě potřeby - kdekoli na sovětském území - může být znovu zavedena politika teroru. Tehdy se Kazakové v Alma Atě vyhnuli do ulic, a po dva dny protestovali proti tomu, že jejich soukmenovec byl zbaven vysoké funkce ve straně. Město bylo dočasně izolováno od ostatního světa a komunistickými metodami tam byl rychle opět zaveden pořádek jmenováním nového šéfa distriktu Alma Ata, který je mohamedán.

● ● ●
Washington. — Sovětský svaz už 20 let hlasitě požaduje, aby z Evropy byla učiněna zona bez nukleárních zbraní. Iniciativy generálního tajemníka Gorbačova v této věci jsou až příliš dobře známy. Američtí a západocvropští vojenští teoretikové v přítomnosti vážně studují Gorbačovovy návrhy. Snaží se porozumět představě, jak by to asi v Evropě vypadalo, kdyby tam vypukla válka, která by byla vedena pouze konvenčními ne-nukleárními zbraněmi - včetně zbraní chemických a biologických. Je prý zcela zřejmé, proč Sověti žádají odstranění nukleárních zbraní z Evropy. Země Varšavského paktu mají totiž v přítomnosti velkou přesilu v konvenčních zbraních nad zeměmi NATO.

Země Varšavské smlouvy mají například 50.000 tanků, zatímco země NATO jich mají jen 24.500; Varšavská smlouva má 41.000 děl a moždírů, NATO jich má jen 18.000; Varšavská smlouva má 74.000 vozidel pro přepravu armády, NATO jich má pouze 41.500; Varšavská smlouva má 4.000 bojových letadel a NATO pouze 800! Země NATO mají sice větší počet bojových helikoptér, avšak země Varšavského paktu je v tom dohánějí. Západ má sice „technickou“ převahu nad Východem, avšak kdyby se Východu podařilo zvýšit svou přes-

ilu z dosavadního poměru 2:1 na 3:1, pak by byl Západ opravdu ve velmi vážné situaci a mohl by prohrát bleskovou válku, kdyby ji moskevský Východ zahájil. Z tohoto důvodu vojenští teoretikové a strategové vyslovují názor, že nukleární zbraně by se z Evropy neměly odstraňovat. K tomu pa ještě dodávají, že dnešní bojová schopnost sovětských konvenčních zbraní je daleko vyšší, než byla za 2. světové války. Sovětské střelné zbraně střílejí mnohem rychleji a dvakrát dále a přitom s větší přesností. - Tak sovětská motorizovaná divize má nyní asi desetkrát větší palební sílu než měla za 2. světové války. Také nové druhy traskavin jsou nesrovnatelně účinnější než je TNT. - V nové válce by tedy byly destrukce hroznější. - Obrovské armády obou stran by po dvou týdnech bojů - kvůli psychologickému zhroucení obou válčících táborů - neměly mnoho významu. K vyvarování se těchto obrovských a zbytečných destrukcí a lidských ztrát je - podle mínění vojenských teoretiků - daleko lepší, zůstanou-li nukleární zbraně na svém místě v západní Evropě kvůli své odstrašivé funkci; Sověti se neodvážejí válku začít, vědí-li, že jim stále hrozí nukleární odvěta. Nukleární odstrašení zůstává tedy první důležitostí zabránění válce jako tomu bylo doposud od konce 2. světové války. Na druhé straně ze zkušenosti víme, že konvenční zbraně nemají odstrašovací funkci nukleárních zbraní, ať jsou jakkoliv destruktivní, při vědomí, že Rudá armáda by mohla během několika dnů masírovat v Paříži po „Champs d'Elisé“ k vítěznému oblouku. Od konce 2. světové války bylo až dosud na světě vedeno 143 různých konvenčních válek, ve kterých zahynulo více než 12 milionů lidí. - Z uvedených dvou důvodů vojenští teoretikové nedoporučují odstranění nukleárních zbraní z Evropy, jak to navrhuje prolhaně mazaný tajemník KS SSSR Gorbačov.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uznávané speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

SPORT

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 27. kola: Opava - Zatec 1:0, Slušovice - Brno 1:1, Poruba - Zlín 2:0, Tábor - Třinec 3:0, Chomutov - Hradec Králové 0:1, Frýdek - Místek - Liberec 4:0, Teplice - Česká Lípa 1:3, Mladá Boleslav - Xaverov 2:0.

2:0, Prievidza - Inter 0:3, Lok. Košice - Čadca 0:4, ČH Bratislava - Senica 1:0, Stropkov - ZTS Košice 1:0.

TABULKA: SKORE: BODY:

1. POY.BYSTRICA	52:24	40
2. SLOVAN	51:17	39
3. INTER	55:21	39
4. HURBANOVO	39:39	32
5. LEVICE	31:27	31
6. SENICA	36:31	29
7. LOK.KOŠICE	40:35	26
8. ZTS KOŠICE	31:30	26
9. ČADCA	32:35	26
10. TREBIŠOV	28:35	24
11. MARTIN	22:35	24
12. ČH BRATISLAVA	25:37	21
13. STROPKOV	30:48	21
14. HUMENNÉ	26:48	21
15. PRIEVIDZA	38:43	20
16. DUBNICA	17:48	13

Dánsko - ČSSR 1:1

Mužstvo Československa došlo velkého úspěchu, když v Kodani remizovalo s Dánem, kteréžto mužstvo bylo velkým favoritem. Dánové se ujali vedení v 18. min. Moilym, který ze 20 metrů proměnil trestný kop. Již ve 4. min. druhého poločasu se podařilo Československu vyrovnat Haškem na 1:1. Touto remizí se situace v tabulce vyrovnala a nyní tři mužstva mají možnost kvalifikace o Mistrovství Evropy.

I. S.N.F.L.

Výsledky 27. kola: Slovan - Dubnica 4:0, Levice - Humenné 1:1, Považská Bystrica - Trebišov 2:0, Martin - Hurbanovo

Tabulka 6. skupiny: V N P S B

1. Dánsko	2	2	0	3	1	6
2. ČSSR	1	3	0	5	2	5
3. Wales	1	2	0	6	2	4
4. Finsko	0	1	4	1	10	1

Další mezinárodní zápasy: Norsko - SSSR 0:1, Island - NDR 0:6, Švédsko - Itálie 1:0.

M.I.S.L.

Tacoma - Dallas 10:4
Minulé úterý byl schrán první zápas finále poháru M.I.S.L. ve kterém Tacoma rozdrtila Dallas rozdílem šesti branek.

11.496 platících diváků vidělo útočnou dvojici Preki - Zungul v nejlepším světle, zatímco hvězda Dallasu „Tatu“ docílil pouze jedné branky.

Branky: Preki 4, Davies 2, Heale 2, Zungul a Ingram po jedné za Tacomu; Lawson 2, Tatu a Karpun po jedné za Dallas.

Bude-li se hrát celkem sedm zápasů toto finále skončí v sobotu 20. června. Majitelé klubů si stěžují na slabé návštěvy - kdo chce ale sledovat halovou kopanou v létě?

TENIS

FRENCH OPEN = CHAMPIONS

Lendl a Graffová
Po čtyřhodinném boji a za stálého deště Ivan Lendl ve finále porazil švédského hráče Mats Wilandera ve čtyřech setech 7:5, 6:2, 3:6, 7:6 (7:3).

Pro Lendla to bylo první velké vítězství roku 1987. Tímto vítězstvím Lendl dokázal, že i po operaci kolena je stále pře-

dním tenistou světa. Jeho vítězství mu vyneslo 195.000 dolarů, zatímco Willander se musel spokojit s odměnou 97.500 dolarů.

V dámské dvouhře 18letá západní Němka Steffi Graffová porazila Martinu Navrátilovou 6:4, 4:6, 8:6. 17.000 diváků vidělo vyrovnaný boj. Po zápase Martina se přiznala, že na tvrdých dvorcích se jí moc nedaří. Martina má možnost revanše již za čtyři týdny ve Wimbledonu.

V dámské čtyřhře Navrátilová spolu se Shriverovou porazily dvojici Graffová - Sebatini 6:2, 6:1. Pro Martinu to byl také celkový výdělek 195.000 dolarů.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO - LIGA MAJOR DIVIZE

Výsledky 6. kola: Sparta - Vikings 2:2, Eagles - United Serbs 6:1, Kickers - Gr. White 3:2, Liths - Royal Wavel 3:2, Schwaben - Lightning 2:1.

TABULKA: SKORE: BODY:

1. KICKERS	16:4	10
2. EAGLES	15:4	6
3. SCHWABEN	13:9	6
4. VIKINGS	9:8	6
5. GR.WHITE	11:13	5
6. SPARTA	6:8	4
7. U.SERBS	15:11	4
8. LITHS	9:19	3
9. LIGHTNING	2:8	3
10. R.WAWEL	10:18	2

REZERVY - výsledky 6. kola: Sparta - Vikings 1:2, Gr. White - Kickers 2:1, R. Wavel - Liths 2:2, U. Serbs - Eagles 5:2, Schwaben - Lightning 1:0.

TABULKA: SKORE: BODY:

1. U.SERBS	19:5	10
2. SCHWABEN	18:1	8
3. VIKINGS	16:3	8
4. GR.WHITE	13:6	6
5. KICKERS	16:13	5
6. SPARTA	8:14	5
7. EAGLES	8:7	4
8. R.WAWEL	7:22	1
9. LITHS	4:21	1
10. LIGHTNING	1:16	0

DIVIZE - výsledky 6. kola: Falcons - Wings 3:2, Fortuna - Bul-

lets 2:2, Aurora - Slovaks 2:0, Real - Wauconda „B“ 5:0, Real „B“ - Fortuna „B“ 3:0, Trevians - Wauconda 5:2.

TABULKY:

Modrá skupina:

1. Trevians	21:7	11
2. Wauconda	11:14	7
3. Real „B“	17:9	6
4. Aurora	11:10	6
5. Slovaks	4:13	2
6. Fortuna „B“	10:21	2
7. Wings „B“	0:6	0

Červená skupina:

1. Fortuna	20:7	10
2. Falcons	26:7	9
3. Real	19:11	7
4. Bullets	18:11	7
5. Wings	16:9	7
6. Rams	10:12	2
7. Wauconda „B“	10:25	0

Program zápasů 7. kola neděle 14. června

Major Divize:

Liths - Sparta
Eagles - Kickers
Schwaben - U. Serbs
Gr. White - R. Wavel
Lightning - Vikings

První Divize:

Slovaks - Wings „B“
Wings - Bullets
Rams - Falcons
Real - Wauconda
Fortuna „B“ - Trevians
Real „B“ - Aurora
Wauconda „B“ - Fortuna

Jarda Fajkus

Naši československé veřejnosti:

Sokolské jednoty v Americe, byly zakládány přistěhovalci, kteří si s sebou do Nového světa přinesli to - co se nenosí v zavazadlech - ale v srdcích.

Jestliže ještě dnes existuje sokolská organizace v Americe,

není to zásluhou naší generace poválečné, ale zásluhou nadšenců a generaci předválečných. Přinesli s sebou nejen schopnost tvrdé práce ale i ideály, poněvadž přišli do země civilizované a potřebovali společenskou a kulturní činnost.

Je proto na místě si uvědomit jednu velmi důležitou realitu, že za 125 roků existence Sokola v Americe, převládá dnes v jeho členech, už krev rozená zde - za mořem.

Přistěhovalectví mezi dvěma světovými válkami sokolskou věc velmi posílilo a upevnilo, schopnými a nadšenými jednotlivci. Přistěhovalectví, či lépe řečeno - československý exil po druhé světové válce - Sokol však příliš neposílil. Válečná doba nacistické krutovlády doma napáchala v Sokole veliké škody a dnešní rudý systém ve staré vlasti zakazuje dokonce vlastní

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií těžé barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

PIKNIK SPARTY

14. června

První spartánský piknik v roce 1987 se bude konat již v neděli 14. června na zahradě číslo 2., na 29. ulici a Des Plaines Ave. v North Riverside.

Členové Sparty se již pilně připravují na tuto velkou událost v přírodě. Jako obvykle o jídlo a pití bude postaráno.

K tanci a poslechu bude zpívat a vyhrávat Lád'a Vondra se svými „medvědy.“

Vyzýváme všechny krajany, aby se přišli pobavit a také podpořit náš sportovní klub v další činnosti.

národní historii.

Řekl bych, že exil v posledních 40 letech je více politický nežli národní a proto musíme vzít s povděkem na vědomí, že i po více nežli šesti - zde narozených generacích - myšlenka pokračuje, a že ten Sokol předává Americe něco, co zde nebylo, ale co zde nejen může pokračovat, ba naopak je zde velmi zapotřebí.

Ty easy, kdy nám naše stará vlast dodávala vedoucí cvičitele a vzdělavatele už jsou dávno za námi. Poslední generace přicházející z Československa, už nevědí ani, že tam žil nějaký Masaryk, Štefánek a Beneš, a že tam vůbec nějaký „Sokol“ byl. Mlastenecký, nezávislý a demokratický Sokol je doma dnes zakázaný.

Americký Sokol už dnes pokračuje na svých vlastních nohou a už dnes záleží jen na těch zde narozených, zda vybudují pro Ameriku to, co kdysi „Sokol“ doma vybuďoval pro svoji vlast.“

Bud' me vděční sokolským generacím narozeným v cizině, za pokračování v ideích a ideálech, které kdysi přivedly k životu Československo, a které právě dnes potřebuje i sama Amerika více než kdy před tím.

Podpořte proto svoji účastí existenci i budoucnost Sokola v Americe svoji návštěvou na

SLETU SOKOLSKÉ ŽUPY STŘEDNÍ

V NEDĚLI 14. ČERVENA 87 NA STADIONU BROOK-

FIELD -

RIVERSIDE HIGH SCHOOL

a povzbud'te ty, kteří i přes svoje nedostatky v původní řeči, pokračují v tradicích a ideích přinesených z malé země ve střední Evropě, která přesto, že je tak malá, dává Americe to, co dnes nejvíce potřebuje - Zdraví - Sílu - a Národní cit!

Slet Slovenského sokolstva ve Washingtonu

ve dnech 25.-27. června

je právě takovým dalším důkazem existence ideí, ve světě tak málo známých a našimi mladými generacemi dnes tak přehlížených.

Prokažme svoji hrdost nad tím, co malý československý národ světa věnoval, a co už jen ve svobodném světě může žít a pracovat.

Sejděmež se opět ku společnému shlédnutí tradičních sokolských úborů v národních barvách, pod sokolskými prapory, za zvuků tradičních sokolských pochodů a poslechněme si opět s úctou naše národní hymny.

NA ZDAR!

a Na shledanou!

V. Ženišek, vzdělavatel Sokolské župy střední ASO

THE XX SOKOL USA SLET AND NATIONAL GYMNASTIC CHAMPIONSHIP JUNE 24-27, 1987 WASHINGTON, D.C.

POZVÁNKA

Na XX. slet Sokola USA. Po prvý raz v 91. ročnej histórii Sokola USA sa bude slet konať vo Washingtone D.C. Zároveň sa budú konať aj oslavy 125. výročia vzniku Sokola.

PROGRAM

24. jún Gallaudet U., 7:00 večer Slávnostné otvorenie (Vystúpiť aj žiaci čs. školy vo Washingtonu.)

25. jún Gallaudet U., 8:00 ráno Gymnastické súťaže (dorasťenky, dorastenci, ženy, muži.) Hyatt Regency Hotel 6:00 večer Cocktail

Hyatt Regency 7:00 večer Banket \$47.50 na osobu. Rezervácie na adrese: Ann Halama, 2409 Woodbine Rd., Aliquippa, PA 15001.

16. jún Gallaudet U., 8:00 ráno Gymnastické súťaže, dokončenie.

Gallaudet U. 12:00 Volejbalový turnaj - vyrad'ovacie kolo. Hyatt Regency 7:30 večer Tanec víťazov.

27. jún Gallaudet U., 1:00 popoludní Volejbalový turnaj - finálové zápasy.

D.C. Armory 7:30 večer Sletové vystúpenie cvičencov.

WEDDING PLATE

Bone China

Individually handcrafted for the happy couple

A GIFT TO LAST

Send for FREE illustrated details to:

TITLES

P.O. BOX 411

Cedar Rapids, Ia, 52406-0411

or ☎ (319) 362-8968

CZECHOSLOVAKIA:

Efforts to Promote Security and Cooperation in Europe

Tak zní titul 80. stránkové publikace, kterou v Praze vydalo t.zv. „Czechoslovak Committee for European Security and Cooperation“, jehož předsedou je Dr. Bohuslav Kučera. Materiál byl připraven pro tisk před zahájením vídeňské konference v listopadu 1986, tiskem publikace vyšla na jaře 1987. Je rozepisována s průvodním dopisem, bez data, různým organizacím a osobám na Západě, za účelem ovlivnění veřejného mínění ve prospěch států sovětského bloku.

Komitéť se veřejnosti představuje - podle jeho vlastních slov - jako „... NEVLÁDNÍ orgán, založený v r. 1970 v Lidického památníku... československými politickými stranami a občanskými organizacemi... za účelem spolupráce s Evropským občanským hnutím, jehož cílem je zajistit, aby náš kontinent byl kontinentem míru...“. Dále tento „Československý komitéť pro evropskou bezpečnost a spolupráci“ tvrdí, že je aktivním členem „Národní fronty“, t.zv. „střeškové organizace“, která reprezentuje československý lid politicky. Tato „Národní fronta“ podle slov Komitétu - „... vznikla za okupace v boji proti nacizmu a od r. 1945 politicky reprezentuje Čechy a Slováky, jakož i všechny etnické a sociální složky československé společnosti...“

V úvodní stati, podepsané předsedou Komitétu, Dr. Bohuslavem Kučerou, který je současně náměstkem předsedy Československého federálního shromáždění, se Komitéť odvolává na Potsdamskou konferenci a na poválečné uspořádání Evropy, jakož i na další události, které vedly k podepsání Závěrečného aktu z Helsink.

V průvodním dopisu předseda Komitétu, Dr. Bohuslav Kučera tvrdí, že publikace „... odráží veřejné mínění v Československu na vývoj události ve věci bezpečnosti a spolupráce v

Evropě...“ a žádá příjemce publikace, aby ji přijal jako „... vyjádření snah (československých) přispět k vybudování mezinárodní důvěry a vzájemného porozumění...“.

Publikace má několik statí: 1) Úvod; 2) Detente: jediná možná alternativa; 3) Nutnost vojenské detente a odzbrojení; 4) Ekonomická, vědecká, technologická a ekologická spolupráce; 5) Československá kultura po Helsinkách, Madridu a Budapešti; 6) Spolupráce v oblasti lidských práv; 7) Prospekty pro další snahy ve věci posílení bezpečnosti a spolupráce v Evropě.

Ve stati o „detente“ jsou za všechny problémy ve vojenské oblasti blamovány Spojené státy a jejich „Strategicky obranná iniciativa“ (SDI) všeobecně známá pod názvem „Star Wars“. V publikaci se rovněž poukazuje na mírová hnutí v Evropě a na konferenci různých „mírových“ organizací v Aténách v r. 1984 a tvrdí se, že jen v Československu se na různých mírových iniciativách podílelo sedm a půl milionu československých občanů v posledních třech měsících roku 1984.

V další části publikace se „hodnotí“ výsledky různých konferencí v rámci CSCE. O konferenci, která se konala v Bělehradu v letech 1977-1978 se tvrdí, že to bylo tam, kde Spojené státy zahájily „demagogickou kampaň“ ve věci lidských práv a žádaly přijetí různých vojenských opatření, která by bvala ohrožila bezpečnost v Evropě a narušila vojenskou paritu. Publikace dost pozitivně hodnotí výsledek Kulturního fóra v Budapešti, semináře v Benátkách o spolupráci v oblasti Středozemního moře a semináře v Aténách o mírovém řešení sporů. O konferenci o lidských právech, která se konala v Ottawě na jaře r. 1985 se tvrdí, že byla dějištěm kontradikcí, rozporů, různých střetnutí, po nichž se „buržoasní“ propaganda „odvážila tvrdit, že to znamená konec Helsinského procesu“. Na konferenci v Bernu na jaře r. 1986, kde se jednalo o umožnění lepších podmínek pro styk mezi rodinnými příslušníky, žijícími v různých

signatářských státech, jakož i o umožnění styku mezi občany těchto států, prý se dosáhlo určitých pozitivních výsledků - které prý „... byly anulovány zamítnutím Spojenými státy Závěrečného dokumentu, který byl přijat všemi ostatními signatářskými státy...“. V publikaci se při tom poznamenává, že je nutné si všimnout toho, že se v tomto případě jedná o „nevropický stát“, který v minulosti vždy měl nějakou historickou roli pokud se týká bezpečnosti Západní Evropy. Dále, že Spojené státy „... nejednaly v tomto případě konstruktivně a místo toho začaly omezovat a překážet kooperaci v oblasti ekonomiky, technologie, kultury, atd...“

Ve stati o československé kultuře se píše o „zvláštnostech“ české a slovenské kultury, o krásách přírody, o tom, že v letech 1979-1983 navštívilo Československo více jak 100 milionů zahraničních turistů - a že v té době do ciziny cestovalo více jak 52 milionů československých občanů - ale nikde ani zmínka o tom, že více jak 2,000 československých žurnalistů a více jak 500 spisovatelů nesmí v Československu působit ve svém oboru působnosti a vydávat své články a svá díla. Rovněž ani zmínka o tom, že v Československu kvete samizdatová literatura, jejíž vydavatelé jsou vládou pronásledováni, zatýkáni a vězněni.

Ve stati o lidských právech se tvrdí, že českoslovenští občané mají právo podávat stížnosti soudům a žádat nápravu tam, kde by se jim „snad“ děla křivda. Dále se v této stati tvrdí, že veřejní činitelé jsou v Československu „... odpovědní svým voličům...“ a že jejich schopnost či neschopnost je „... projednávána občanskými organizacemi...“. Nikde ovšem ani zmínka o tom, že českoslovenští občané mohou být aktivní jen tam, kde jim to vláda dovolí; že každý projev nesouhlasu je trestán, že existuje diskriminace ve všech odvětvích veřejného života a že tisíce čs. občanů bylo trestáno vězením, či jinak, pro své náboženské nebo politické přesvědčení.

-afa-

Prestížní Barrington & Severozápadní předměstí

Přijďte bydlet do zeleně, dýchat čerstvý zdravý vzduch, vyhněte se rušné dopravě. Pohodlné vlakové spojení.

Starck Realtors slouží severozápadu nejlépe. Mluvíme též česky.

Call LIBBY 381-0500

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
 - Evropské speciality
 - „Special Homemade“ cukroví
 - Velmi chutné máslové housky a štrůdl
- 5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

Jaroslav Němec:

Matyáš Morava(Moravo, Moravus, Moravia),
slavný mistr - tiskař v Neapoli v
poslední čtvrtině 15. století.

V letech 1450 až 1468 se objevuje v západní Evropě vynikající písař (kaligraf) Matěj či Matyáš, jehož příjmení se udává v latině Moravus (jednou též Moravia) a v italštině Moravo. Víme, že určitou dobu pracoval v Londýně, kam přišel patrně z Francie. První biografickou informací o něm máme z jeho opisu Ciceronovy knihy *De oratore* (O řečnickovi), kde se na konci praví: „Tato kniha byla opsána rukou bratra Matyáše z Německa, odjinnu z Olomouce čili Cetkovicz.“

Dnes se nám zdá podivné, že místo o svém původu z Království českého či přesněji z Moravy, mluví o tom, že pochází z Německa, v němž je Olomouc a Cetechovice. Podle tehdejšího názoru katolíků, že české země jsou součástí německé říše, nebylo však jeho tvrzení zcela nesprávné. Užil je zřejmě hlavně proto, že se chtěl vyhnout zmínce o českém království, které bylo v katolickém světě stále ještě pokládáno za zemi kacířskou.

V r. 1468 pod jménem „Mathias Moravus de Olomoucz“ opsal v latině první svazek dopisů svatého Jeronýma. Originál této jeho práce je zachován dodnes v *Museum Condé* ve Francii a je to jeho poslední kaligrafické dílo, které známe.

Pak o něm po šest let nes-

lyšíme. Kdoví ovšem, není-li on tajemný tiskař Mathaeus, který v té době pracoval ve Španělsku, přišel tam patrně z Německa a záhadně odtud zmizel.

V roce 1474 byl v Itálii a to v Janově, ale tentokrát ne již jako kaligraf, ale jako tiskař. Jeho společníkem byl *Blasius Romerus (Biagio Romero)* mnich řádu cisterciátského. Spolu vytiskli práci Mikuláše z Ausna *Supplementum summae Pisanellae* v červnu téhož roku. Poněvadž Romero měl kontakty v Neapoli, přenesl Morava v příštím roce svůj podnik do tohoto města. V Neapoli vznikla sice tiskárna r. 1471, ale ta v r. 1475 již neexistovala.

V Neapoli Matyáš pracoval jako tiskař po 25 let a získal ve svém oboru světového uznání. Dříve než popíšeme jeho práci v tomto období, bylo by vhodné zabývat se trochu jeho původem a vzděláním.

Narodil se na Moravě v obci Cetechovicích, poblíž Zdounek. Přesné datum jeho narození neznáme, ale podle *Enciclopedia Italiana* to bylo v první čtvrti 15. století. V tomto období se na Moravě stále bojovalo. Nejprve to byly boje mezi syny moravského markrabě Jana Jindřicha, pak boje mezi císařem Zikmundem a králem Václavem IV. a nakonec od roku 1420 husitské války, které trvaly až do roku 1436. Matyášovo dětství tedy spadalo do doby, v níž se o míru jen snilo.

Z faktu, že Olomouc je jmenována takřka v každé publikaci, již vydal, můžeme

usuzovat, že v tomto městě studoval a já se domnívám, že v Olomouci byli také jeho rodiče a že tam měli obchod textiliemi. Olomouc v té době byla oporou katolicismu na Moravě, ale Matyáš tam nemohl získat vyššího vzdělání, protože universita tam byla založena až r. 1581. Jako katolík nemohl však studovat ani v Praze, protože Karlova universita v té době byla pevně v rukou Husitů. Jestliže skutečně dychtil po vzdělání, pak musel jen do ciziny.

Akademické hodnosti, jimiž byl titulován, nebo jichž užíval, jasně ukazují, že skutečně studoval na institucích vyššího vzdělání: často je nazýván „magister“ (což ovšem mohl být i titul pu tiskaře), někdy „doctus“ (učení), nebo „erudissimus“ (nejvzdělanější) nakladatel atd.

V první publikaci, kterou vytiskl v Neapoli, se v úvodu praví: „Němci nedávno vynalezli umění tiskařské a „Mathias Moravus“ v tomto umění zvláště vynikal.“ Zdá se tedy pravděpodobné, že studoval na universitě v té zemi, kde umění tiskařské bylo vynalezeno, t.j. v Německu a tam si také nové umění osvojil. Teprve pak se vydal do Anglie. Je ovšem vyloučeno, že by se mohl s tiskem seznámit za svého pobytu v Anglii, protože tam byl první tiskařský podnik otevřen až v r. 1476, t.j. v době, kdy měl již vlastní tiskárnu v Neapoli.

Není ovšem vyloučeno, že jeho „vyučení“ se knihtisku spadá až do doby mezi r. 1468 a 1474 a že za tím účelem pracoval buď ve Štrasburku, Kolíně

nebo Norimberce. Pak by ale nemohl být oním tajemným tiskařem ve Španělsku.

Pro lepší porozumění situace musíme se zde zmínit aspoň krátce o vzniku a vývoji „umění tiskařského“.

Johann Gutenberg (1397-1468), který je pokládán za vynálezce tisku pohyblivými typy, vydal svůj první tisk v r. 1445 v Mohuči a v r. 1455 vytiskl svou slavnou *Bibli*. Knih tisk se poté rychle šířil po Evropě. Tiskárny vyrostly v letech 1458 ve Štrasburku, 1465 v Kolíně n/R., 1467 v Římě, 1467 v Braceloně, 1469 v Utrechtu a Benátkách, 1470 v Norimberku a Paříži, 1471 ve Florencii a Neapoli, 1473 v Budapešti, Krakově a Mesině, 1474 v Janově, Lvově a Valencii, 1475 v Praze a Vratislavi, 1476 v Plzni a Londýně, atd.

Po krátkém pobytu v Janově, jak jsme řekli, přenesl Matyáš svůj podnik do Neapole a tam do r. 1492 publikoval, pokud víme, 43 knihy, nepočítaje veliké množství příležitostných brožur a letáků. Mimo společníka Romera měl v podniku teď dva další pracovníky. Byli to: *Giovan Marco Cincio* z Parmy, humanista, spisovatel a rovněž dřívější kaligraf; a pak *Pietro Molino* z Neapole, knihovnik, spisovatel a editor. Oba tyto pracovníci pomáhali nejen v podniku, ale zřejmě byli také Matyášovi poradci ve výběru rukopisů pro publikování.

Matyáš, přirozeně publikoval především náboženské knihy a těch bylo celkem 26. Mezi nimi latinská bible, sv. Augustina *De civitate Dei*, *Missale Romanum*, *Breviarium*, četná *Officia* atd. Šest knih bylo na klasické texty Seneky, Cicerona a Plinia, devět na různé náměty včetně filosofie a gramatiky a jedna se týkala práva. Jedinou lékařskou knihou bylo *Antidotarium* Mikuláše Salernského. Knihy byly přirozeně tisknuty v latině až na dvě, které byly publikovány v italštině a zřejmě určeny pro „lid obecný“, jemuž latina byla již dost neschůdná. Italské publikace zřejmě „nezabraly“, protože Matyáš další nevydával.

Nejpopulárnější z jeho pub-

likací byla tzv. *Officia*, t.j. modlitby, které obvykle začínaly uctíváním Panny Marie; vyšly celkem šestkrát. Nejslavnější z nich je vydání z r. 1490, *Officium Beatae Mariae Virginis*, miniaturní knížka o 106 listech. Každý list měří 7 x 10 cm a tisk je 4 x 6,2 cm. Je to mistrovský kus tehdejšího tiskařského umění a poslední tisky němž je Matyášovo jméno zmíněno.

Jako typograf, Matyáš byl nedostihný. Jeho písmena měla krásnou formu a každá publikace byla dokonalá. Všude v Evropě obdivovali jeho římské typy, ale i gotická písmena byla vysoké úrovně. Měl dvanáct souborů různého písma a také řeckou abecedu. Mimoto některé jeho publikace, hlavně náboženské, obsahovaly též dřevoryty. Ty patrně ryl sám, protože v Ciceronově knize o řečnictví se o něm praví, že je „muž jedinečného nadání a umění“.

Po roce 1492 se jeho jméno více neobjevuje a není známo, co se s ním stalo a kdy zemřel.

V závěru této krátké biografie chtěl bych se podrobněji zabývat jeho jménem. Ve všech jeho latinských pracích je nazýván „Mathaeus Moravus“ nebo „Mathias Moravus“, v italských „Matteo Moravo“ nebo „Mattia Moravo“. Jenom jednou jsem našel jeho jméno jako „Mathias Moravia“ a to mi připomnělo, že jméno „Morava“ se u nás na Moravě vyskytovalo jako jméno šlechtické i jako jméno měšťanů.

Mezi šlechtou se uvádí v polovině 14. století rod Moravů z Brnička, ale ten vymřel kolem r. 1384 Mikulášem Moravou z Brnička. Z jiné větve tohoto rodu patrně pocházel Jan Morava z Kralic (žil v letech 1406 až 1448), který držel něco v Kralicích a měl dvůr v Hartvíkovicích. V letech 1406-1412 se připomíná Ješek Morava z Kralic, buď bratr nebo otec Janův. V letech 1412-1419 je zmíněna Anna Moravina z Kralic na Hrutovicích, buď Janova matka nebo manželka. R. 1417 je vzpomenu Jan Morava z Kušky, sedícím v Třebíči. R. 1475 se uvádí služebník pana Václava Boskovského, jménem Morava. To mohl, ale také nemusel být šlechtic.

Matyáš (či Matěj) Morava nemohl však být příslušníkem šlechty, protože šlechtici nesměli provozovat žádné řemeslo a dokonce ani umění. Ještě v 16. století Václav Pažický z Dráсту, který žil na Uher:obrodsku a živil se malováním, obhajoval před zemským sněmem moravským neúspěšně své

UPŘÍMNÁ BLAHOPŘÁNÍ k sedmdesátým narozeninám

posíláme z chicagského „Velehradu“
a z Hlasu národa

Důstojnému Otci

JAROSLAVU POPELKOVÍ, S.J.,

zasloužilému misionáři

mezi našimi krajany v Los Angeles, v San Francisku
a v San Diegu v Kalifornii.

Oslavil je již také někdy v půli minulého května, ale přesto mu i s tímto zpožděním vyprošujeme dobré zdraví a všechnu potřebnou pomoc celého „Českého nebe“ a průbojného sv. Ignáce, v jeho ne zrovna lehké práci, i když k ní před těmi 70 lety dostal v Jimramově na Českomoravské vysočině tolik vzácných talentů do vinku.

Děkuji Vám, milý Otče, za všechnu stálou propagaci H.N., za Vaše pochopení a pomoc. „Oremus pro invicem!“ - a Bůh Vám žehnej ve Vaší misijní práci.

Vděčně Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

**DOPORUČTE
HLAS NÁRODA
SVÝM
PŘÁTELŮM
A
ZNÁMÝM**

šlechtictví. Nepomohlo, že se hájil argumentem, že přece nemůže být zbaven šlechtictví proto, že Pán Bůh sám mu malířské nadání světil.

Náš Morava mohl tedy pocházet buď ze šlechtické rodiny, která se svého predikátu zřekla, nebo z rodiny měšťanské. A tu se zdá, že v úvahu přichází druhá možnost.

Zápisy v moravských páhoných knihách nám říkají, že Jan Morava, brněnský měšťan, majitel nemovitostí, výrobce textilu a pravděpodobně i půjčovatel peněz, od r. 1459 žaloval často své šlechtické dlužníky u zemského soudu. Hodně z těchto žalob se týkalo dluhu za textil. Morava byl zřejmě římskokatolík, jako většina brněnských a olomouckých měšťanů té doby a proto mu soud, složený většinou z nekatolíků, nebyl mnoho nakloněn. R. 1481 převzal podnik Jana Moravy jeho syn, rovněž Jan a ten se také objevuje dosti často jako žalobce za otcovy i své pohledávky. V r. 1494 ztratil však při proti Václavu Rackovi z Mrdic a Uhřec, když žaloval na zaplacení obnosu, který otec Václava Racka dlužil prý jeho otci. Zajímavé na tom sporu však je to, že dluh pocházel patrně z období, kdy Rackové drželi Cetechovice, t.j. rodiště našeho tiskáře.

Jan Morava ml. zemřel asi r. 1495. V příštím roce jeho manželka Kordula pohání dlužníky za sukna. Z brněnských Moravů se uvádí ještě r. 1497 Petr Morava z Brna, který byl ve službách Petra hraběte v Slavkově, ale ten kromě domu neměl jiného majetku. V té době se někdy oženil s vdovou Uršulou z Miniova, ale r. 1499 byl již mrtev. V jakém příbuzenském poměru byl k Janu Moravovi, to nevím.

Rodina Moravů žila také v Olomouci, ale detaily o ní neznám. Snad to byla jakási filiálka brněnských Moravů a pravděpodobně rovněž v obchodu s textilem. To se ovšem dá plně potvrdit jedině studiem archivu města Olomouce.

Matthias Moravus, či Matteo Moravo nebo Mathias Moravia byl tedy, podle mého názoru, Matyáš (či Matěj) Morava, pocházející z měšťanské rodiny v Olomouci (nebo v Brně), která měla výrobu a obchod sukny. Výrobci sukny ještě před vynálezem knihtisku tiskli na látky barevné ornamenty pomocí dřevěných vyřezávaných bloků. A tam tedy mohl získat mladý Matyáš znalost i náklonnost k tisku.

Je ovšem třeba dalšího studia pramenů, aby se neče teorie stala nevíklatelným faktem.

K OSMDESÁTCE

Ing. arch. Rudolfa Mikutu AIA
z Alhambry v Kalifornii

(Pokračování ze str. 1)

už rychle řídne, člověka to osamocuje, zůstává jako kůl v plotě. To vysoké stáří je už mimotřídni, mladí ho neznají, samota tíží, ale to už patří k téžkostem života; hlavně však, sloužili dosud jakž - takž zdraví.

Nyní aspoň ještě několik životních údajů:

Před 80 lety se tedy p. Mikuta narodil v jihočeském Nýdku. Vyrůstal v Praze na Letné, po maturitě studoval na Pražské technice Karlovy university architekturu (1934) a už tehdy si jeho různých talentů musili povšimnout jeho vrstevníci a učitelé, protože velmi brzy byl vitaným společníkem nejen v kruzích architektů, ale i literátů.

Sám osobně vždy s upřímnou vděčností připomíná, že o jeho celoživotní dráhu se v první řadě zasloužil jeho první mecenáš a „sponsor“ pan Jan Kuncíř, hluboce věřící katolický křesťan, vzácný člověk, čestný, průbojný, zásadní a znamenitý známý pražský nakladatel hodnotné katolické literatury. Ten v něm objevil jeho grafické talenty, přivedl jej a zavedl do práce v nakladatelství „Vyšehrad“ na Karlově náměstí v Praze, kde se stal Kuncíř později ředitelem. Byl to právě nakladatel Kuncíř, který uplatněním Mikutových talentů chtěl pozvednout grafickou úpravu vydávaných knih dobrých katolických autorů. Jako kreslil a grafik pak ve „Vyšehradu“ mladý Mikuta navrhoval úpravu knižních vydání, obálek i časopisů. Nakonec jej Kuncíř doporučil za technického ředitele tiskařských, novinářských a nakladatelských katolických podniků Č.A.T., kde se po zakoupení přilehlé tiskárny „Impressa“ stal generálním ředitelem.

S tehdejší význačnou politickou postavou českého katolicismu v Čechách, Msgr. Štaškem - (který v prosinci 1938 pochovával spisovatele Karla Čapka) - založil Mikuta velmi oblíbený a úspěšný „Katolický knižní klub“. U příležitosti celostátního „Eucharistického sjezdu v Praze“ pověřil velkopřemyslník Dr. J.J. Rackl, papežský komoří a velmi zasluhující katolický český laik, Ing. R. Mikutu uspořádáním a vydáváním Památníku na tuto celostátní událost. Almanach velkého formátu se 4,500 fotografiemi vytiskla tehdy hlubotiskem známá pražská tiskárna „Neubert a Synové“. Originál

fotomontáží v kožené vazbě je ve Vatikánské knihovně, protože byl poslán tehdejšímu papeži Piu XI. Rok na to instaloval Ing. Mikuta velmi úspěšnou výstavu katolického tisku a knižního trhu v čs. sekci na Světové výstavě katolického tisku v Římě.

Po různých útrapách přežili Mikutovi doma nacistickou okupaci, ale po tragickém únoru 1948 opustili rodnou vlast, aby nakonec zakotvili ve svobodné Americe a po různém stěhování ve slunné Kalifornii. Pán Bůh mu a jeho milé paní Marii světil k výchově dva nadané syny Michala a Jerryho, z nichž první je universitním profesorem a druhý podnikatelem a majitelem kalifornské stavební firmy C.P.A.

Za své návrhářské a různé úspěšně provedené stavební projekty v USA - od New Yorku přes Chicago a Vietnam až do Kalifornie - byl Ing. arch. Rudolf Mikuta už v roce 1976-77 zařazen do sborníku „Who is who in the West?“, v roce 1978-79 do almanachu biografií „Who is who in America?“, a v

Ing. arch. Rudolf Mikuta AIA ve svých 80 letech před obrazy milované Prahy, které si sám vytvořil, protože tam prožil 37 šťastných i starostlivých let. (foto Marta Joneová, akad. fotografka.)

roce 1980-81 byl - za svou záslužnou 37 letou práci v USA poctěn tím, že jeho životopis byl uveřejněn ve vydání almanachu „Who is who in the World“ - v uznání jeho zásluhin recognition of his life-time achievements and in view of the Global scope of his work and endeavors in different fields.”

Tuto jeho osobní vyznání je

zároveň též i tak trochu poctou pro celý náš dnešní exil, a rád je jednou dočteme o úspěších i jeho obou synů a vnuků či vnuček, a vůbec každého z našich krajanů různých generací, jejichž talenty, vytrvalost, poctivost a pile už došly kdekoli v svobodném světě pochopení, uplatnění a zaslouženého ocenění.

Redakce

SRDEČNÁ BLAHOPŘÁNÍ K „80.“

narozeninám posíláme z redakce Hlasu národa v Chicagu do jeho rodinného domova v Alhambra ve státě Kalifornia - našemu v exilu i v americkém světě architektury dobře známému a úspěšnému krajanu - podnikateli, panu

Ing. arch. RUDOLFU MIKUTOVI, AIA,
členu Amerického institutu architektů
a dlouholetému čtenáři H.N.

Dožil se jich už sice letošního 24. března o svátku sv. archanděla Gabriela, patrona telefonistů, telegrafistů a pošťáků - (proto, že přinesl Marii Panně do zapadlého Nazareta nejdůležitější zprávu celých lidských dějin o jejím vyvolení za Matku Božho Syna - Jemuž pak dala i předem Otcem určené jméno „Jošua“ - Ježíš - t.jn. Hospodin - Jahve je ten, který vás osvobodí a spasí) - avšak toho letošního 24. března ležel náš oslavenec zrovna v nemocnici s těžkým zápalem plic. Ten sv. archanděl Gabriel však nad ním držel zřejmě „ochrannou ruku“, protože šofér záchranky mohl projet tryskové všechna červená světla, paramedik jej udržel s kyslíkovou bombou při životě a v nemocnici pak výborní lékaři a obětavý irský pan farář z blízké misie, zasvěcené právě sv. Gabrielovi, udělali vše potřebné, aby p. Ing. Mikutu udrželi při životě a mohl se s tak přímo „hmatatelnou“ Roží pomocí vrátit opět zdravý do kruhu své milované rodiny.

A protože nám o tom všem nikdo z našich čtenářů v Kalifornii dříve nenapsal, posíláme Vám, milý pane inženýre, svá blahopřání teprve dnes.

V modlitbě Vám vyprošujeme dobré zdraví do dalších let, a tu nejkrásnější rodinnou pohodu do celé té další dvacítky kalifornským sluncem prosluněného životního podzimu.

Bůh Vás opatruj!

Za redakci H.N. Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

T. B. Hlubuček:

„Česká klasická hudba na americké televizi“

Americká PBS televizní stanice, která má u nás číslo „32“, přimáší obyčejně v sobotu nebo v neděli klasickou hudbu všech světových skladatelů. Většinou ji hrají a předvádějí přední americké filharmonické orchestry za účasti některého světového virtuosa.

Velmi mile jsme byli překvapeni před několika týdny, když byly na pořadu skladby našeho Antonína Dvořáka a Bedřicha Smetany: „Má vlast“ a Dvořákova „Symfonie z Nového světa“ a „Humoreska.“ Na obou svých známých skladbách pracoval Dvořák - v době kdy byl ředitelem hudební konservatoře v Novém Yorku - o prázdninách, které strávil s rodinou v české vesnici Spillville u Protivína v naší lowě, nedaleko minnesotských hranic.

Bylo to uznání našim předním hudebním skladatelům klasické hudby a současné povzbuzení nám, rodákům z Československa, kteří se zajímáme o další udržení kulturního odkazu, který byl přinesen prvními našimi emigranty do této země, která se stala jejich novým domovem.

Zmíněná neobchodní televizní vlna „32“ hodně podporovaná posluchači mnoha států, přináší většinou hodnotné poučné a kulturní programy pro celou rodinu.

Cleveland, Ohio News MONTHLY

Chicken or Pork & Dumpling Dinners to Support this Fine Historical Hall & Social Center Food 5:00 - 7:00 P.M.

Dinner Music by Joe Novak Reservations Mary Krakora 7 351 - 5472

June 24th July 22nd August 26th Sept. 23rd October 28th Česká síň Sokol 4314 Clark Ave.

BIRTH PLATES FOR BABY OR ANY AGE Individually handcrafted in porcelain (A Gift To Last)

Send for FREE illustrated details to:

TITLES

P.O. Box 411

Cedar Rapids, IA 52406-0411

or Telephone

(319) 362 - 8968

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

19.

VÁNOCE, VÁNOCE!

Úvodní článek v Katolických novinách, Vánoce 1970.

Přátelé drazí,

Kolik jsme od nich jako děti očekávali! Ale tehdy jsme je nedomyslili až do druhého příchodu Kristova, jehož jsou pouhým úvodem a předobrazem, proto nejednomu z nás musilo jejich štěstí pozvolna vyprchat. A bylo by vlastně známkou povážlivé duševní mělkosti, kdyby dospělému člověku stačila k úplnému osobnímu štěstí štedrověčerní večere s kaprem, trocha dárků a rozžatý stromček.

Ne, my dospěli už dávno neprosíme ani o panenku ani o brusle. Pro bezedné srdce člověka je to málo. Chceme mnohem víc: Tebe, Ježíši! Mnohdy si to vůbec neuvědomujeme, že kdykoli hledáme štěstí, hledáme Boha. Boha, blízkého člověku, osobního Boha, který se stal jedním z nás a spočinul v jeslích betlemské jeskyně. To se stalo o prvních vánocích. Tehdy skončil první advent. A my prožíváme rok co rok tuto radostnou událost tím užitečněji, čím dokonaleji žije každý z nás svůj druhý advent.

Ježíši, očisti nás zbožným prožitím těchto milostiplných svátků, abychom nebyli tak nehodní tvého druhého, definitivního příchodu, který již začal, ale ještě se nedovršil. Učin naše srdce čistá a prostá, abychom tě poznali, když žiješ mezi námi v podobě každého člověka, který potřebuje naši pomoci. Abychom se cítili dobře mezi tvými chudými a trpícími bratry a sestrami, kteří tvoří tvé tajemné tělo, na kterém se tříbí naše láska vůči tobě. Neboť neumíme-li tě milovat ve svých bližních, vůbec tě nenajdeme. »Kdo totiž nemiluje svého bratra, kterého vidí, jak může milovat Boha, kterého nevidí?« (1 Jan 4,20).

Toužíme tě nalézat, Ježíši, v srdci všech svých přátel i nepřátel. Chceme se s tebou setkávat mezi dobytkem i mezi anděly, za všech situací a na všech místech světa. Tvou slávu chceme vnímat v křesťanském společenství rozzařeného vánočního chrámu i v chladných dálavách vykoupeného kosmu. Prosíme tě za sebe, prosíme za všechny své drahé: Rozšíř naše srdce! Ať nezemdlíme ve svém velikém očekávání, ve své celoživotní přípravě, v ekumenické, vše objímající lásce, přesahující čas i prostor.

Žádáme mnoho. Žádáme vlastně všechno, co ty, Všemohoucí, můžeš dát a co sami tak nezbytně potřebujeme. Ale copak jsi nás ty sám tomu nepřičel naučit? Neřek jsi, že ty sám jsi pro nás vším?

Přijď tedy tvoje království, Lásko!

+ ŠTĚPÁN, biskup

20.

ODPOVĚDNÍ ZA ZÍTŘEK SVĚTA

Vyňatky z Pastýřského listu otce biskupa římskočeského, J. E. Msgr. Štěpána Trochty, uveřejněné v Katolických novinách, Velikonoce 1971.

... Když si Petr uvědomil, co udělal, a jak ještě před několika hodinami při Poslední večeři Pánu Ježíši s ostatními apoštoly sliboval: »I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapíru tě!« (Marek 14,31), hořce se rozplakal (Mt. 26,75). Do té doby netušil, jaká mravní lžina je člověk, jak snadno jej pokušení mravně zlomi, spoléhá-li jen na své vlastní síly a neprosí Boha o pomoc. Petr si pomyslí, že když si člověk pevně umíni, že mravně neselže. Teprve vlastní pád mu otevřel oči.

... Mravní zlo čilí hřích je ze všech špatných věcí na světě opravdu to nejnebezpečnější. Žádná přírodní katastrofa, neúroda, epidemie nás dnes už nemůže ohrozit tak jako přízrak morální zkázy. Zatímco vědecko - technický pokrok slibuje učinit ze Země druhý ráj, stačí jedině mravní selhání a tentýž pokrok může v několika hodinách ukončit dějiny lidstva. Ještě nikdy nebyl osud světa v rukou tak nepárné hrstky lidí, jako dnes. Ještě nikdy nebylo tak zřejmé, že o životě a smrti našeho světa rozhoduje mravnost člověka.

- Máme se při úsilí o mravnost spoléhat jen na své vlastní síly jako Petr?

Abychom zvážili morální situaci mužů na odpovědných místech, vzpomeňme si každý na své vlastní zkušenosti: jaká až neuvěřitelná malíčkost bývá někdy podnětem k mravnímu zhroucení člověka. Snad ten člověk mravně selže jen jednou v životě, snad jenom na chvíli, snad se zanedlouho vzpamatuje jako

Otec kardinál TROCHTA v rakvi před hlavním oltářem své katedrally

Petr a propukne v pláč, jako ten letec, který svrhl první atomovou bombu na Hirošimu - ale co to bude všechno platné, když se lavina zkázy zatím už dala do pohybu? - Těch několik mužů na světě, kteří dnes nesou odpovědnost za jeho zítřek, to jsou jen lidé jako my: právě tak křehcí a právě tak ohrožení selháním, jako každý z nás.

Musíme se za tyto lidi především vroucně modlit. Prosit Boha, aby je ani na okamžik neopouštěl, ale vedl jejich lidskou křehkost svou božskou mocí k dobru nás všech. Jinak nepřežijeme technický věk.

To nejsou pohádky. Hrozba mravního zhroucení světa je realita, ve které žijeme. Strkat před ni hlavu do písku nepomůže. Jenom si zřetelně představte takového člověka, jak ve slabé chvíli sahá na spinač, kterým rozpoutává světovou jadernou zkázu. Proti tomuto nebezpečí není bezpečné lidské obrany.

Je pravda, že veřejné mínění a různé mírové akce mohou mít velký vliv na rozhodování odpovědných státníků a mohou je nutit řešit sporné situace vzájemnou dohodou. Ale přes všechno mírové úsilí v posledním roce musíme doznat, že nebezpečí války nebylo zažehnano. Válčí se na různých místech světa bez přestání a každý ví, jak snadno může vzniknout z místních konfliktů světový požár. Konec konců ruku, která by chtěla uvést do pohybu zkázu našeho světa, nemůže zadržet nikdo z nás. Toho je schopen, jak věříme, jediný Bůh.

Když prorok Jonáš procházel ulicemi velkoměsta Ninive a volal: »Ještě čtyřicet dní a Ninive bude zničeno« (Jon. 2,4), ninivští obyvatelé »úpěnlivě vzývali Boha«, odvrátili se od »ničemnosti, které lpěly na jejich dlaních« (Jon. 3,8). -

Jonášovi prorocství nevyšlo. - Nejsme prorokem a kdyby chtěl někdo má slova chápat jako prorocství, chtěl bych být prorokem španělským, tak jak Jonáš. Jako váš biskup vás nemíním strašit. Ale je mou otcovskou povinností varovat vás před skutečným nebezpečím a vyzývat vás k důsledné obraně proti němu.

Chtl bych vyburcovat svědomí celého světa a říci všem lidem: Neodkládejte pokání až do chvíle, kdy vám vaše vlastní mravní zhroucení otevře oči jako Petrovi! Všichni jsme dětmi jednoho nebeského Otce. Všichni plujeme tímto vesmírem na jedné lodi a jsme odpovědni jedni za druhé. Kristova Cirkev se sv. Otcem v čele vás všechny prosí: Neodvracejte od lidstva těchto dní Boží lásku dalšími dobrovolnými hříchy, dalšími zradami jeho Syna.

Bůh nepotřebuje nás, ale my potřebujeme Boha. Na tobě, křesťane, který znáš Boha a jeho mravní zákon, je dnes rozhodující odpovědnost za zítřejší den světa. Jestliže Bůh chtěl pro deset spravedlivých ušetřit Sodomu (Gen. 18,32), uvaž, kdo jsi ty, který ses naučil volat k Bohu ve jménu jeho nejmilejšího Syna: »Otče náš ... odpusť nám naše viny, jako my odpouštíme ...« (Mt. 6,12). A nezapomeň, že od toho, »komu bylo mnoho dáno, bude se také mnoho vyžadováno« (Lk. 12,48), až stane před posledním soudem. »Odpusťte-li totiž lidem jejich poklesky,« učí Ježíš Kristus, »odpusť také vám váš nebeský Otec. Ale když lidem neodpusťte, ani váš Otec vám neodpusť vaše poklesky« (Mt. 6,14-15).

Kdo nechce lidem odpustit, kdo se nechce smířit a podniknout ke smíru nejen trochu, nýbrž všechno, co je v jeho silách a možnostech, to je apoštol nenávisť a války. Sklídí, co rozsával. - Zato člověk, který v sobě zlomi led nenávisť a na jeho místo zasadí křehkou rostlinku lásky a chrání, opatruje a zalévá ji dobrými skutky vůči tomu, koho předtím nenáviděl, aby vyrostla v mohutný strom obětavého křesťanského života, takový člověk usku- tečňuje hrdinský, konstruktivní čin, který pomáhá nastolit mír, pořádek a spolupráci všude, kde hrozil rozvrat a zkáza.

Kristus, který se modlil na kříži za své nepřátele a obětoval

svůj život za jejich záchranu, posílá do celého světa už 19 století hlasatele křesťanské víry a zprostředkovatele nadpřirozeného božského života, který dává sílu i k zastavení apokalyptických hrůz. Mocí Kristovy velikonoční Oběti nemusí už nikdo při dobré vůli mravně selhat jako Petr před obrácením, ale každý se může stát, podobně jako později Petr, skalou, o kterou se opírají i ti, kdo jsou ve víře slabší (Lk. 22,32) ...

... Začíná nová stavební sezona. Naším úkolem je převést přes tuto dobu k Boží slávě a k prospěchu a radosti obyvatel kraje co nejvíce kulturních skvostů, které jej zdobí.

Při jarní úpravě a očistě obcí nezapomínejme ani na jejich vertikální dominanty, ukazující k nebi! Přijímáme s vděčností a jako projev důvěry finanční částky na záchranu našich chrámů ze státních prostředků, ale nechceme jen čekat a natahovat dlaň. Jen dílo, na němž budeme spolupracovat a do kterého vložíme svoje vlastní přičinění, nás bude opravdu těšit a bude také záslužné před Bohem.

Ať se tedy projeví naše víra v Kristovo velikonoční vítězství nad mravním rozkladem a smrtí také tím, že se po duchovní obnově vlastního nitra - chrámu to Duchu svatého - přičiníme i o zmrtnýchvstání a obnovu našich kostelů a chrámů. »Věra bez skutků je mrtvá«, píše sv. Jakub (2,26). A sv. Pavel zdůrazňuje Galatským křesťanům: »Když prokazujeme dobro, nesmíme při tom propadnout únavě. Vydříme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízeti« (Gal. 6,9).

»Žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napomínání, buďte svorní, žijte v pokoji. A Bůh, dárce pokoje a lásky, bude s vámi!« (2 Kor. 13,11).

(Pokračování příště)

O OSUDU

jednoho postiženého

O tom, jak vypadá individuální osud vypovídají soudní protokoly. Potěšitelnou zprávou, že 20. května byl z vyšetřovací vazby konečně propuštěn Petr Pospichal, pokládejme za podnět k tomu, abychom tento osud připomněli. Sedmadvacetiletý sazeč, signatář Charty 77, člen VONSu a aktivní katolík Pospichal byl zatčen v lednu letošního roku, protože přivezl z Polska a v Československu údajně rozšiřoval publikace „Solidarity“.

Jeho případ brzy vzbudil pozornost světové veřejnosti. Když se ukázalo, že obvinění, vznesená proti Petru Pospichalovi, by mu mohla vynést i desetiletý trest vězení, začaly se ozývat protesty z celého světa. Nejdříve se ovšem za Pospichala postavili představitelé polské „Solidarity“, která ve svém provolání upozornila na starou a ušlechtilou tradici spolupráce intelektuálů obou zemí při obraně svobody. Pulské hnutí za svobodu a mír uveřejnilo prohlášení, které reprezentuje méně než 30 tisíc lidí. O několik dní později intervenovalo toto hnutí přímo na československém velvyslanectví ve Varšavě.

Zaroveň protestovala proti Pospichalovu zatčení i maďarská „demokratická organizace“, a to otevřeným dopisem Gustávu Husákovi. Prvním hlasem za Západu byl protest holandského křesťanského mírového hnutí z organizace „Pax Christi“. Dopisem se na československého prezidenta obrátilo i britské hnutí za atomové

odbrojení. Bezprostředně na to protestoval předseda výboru pro lidská práva při evropském parlamentu Karl van Gucht a mluvčí francouzské federace pro lidská práva Daniel Jacobi. V Československu se z Pospichalových přátel ustavil patnáctičlenný komitét za jeho osvobození a dvanáct z jeho členů nastoupilo v únoru protestní hladovku.

Nezvyklé angažmá za Pospichalovo osvobození se zakládá na uctě, kterou si tento mladý muž vydobyl svým neústupným postojem při boji proti monopolnímu postavení komunistické strany; už v roce 1982 a pak v roce 1982 byl odsouzen jako chartista jednou k 11 a po druhé k 18 měsícům vězení; od roku 1983 je pak Pospichal aktivním odpůrcem umístění sovětských atomových raket na československém území. Patrně právě tato jeho poslední známá aktivita je se chvíli, kdy se jedná o Gorbačovových návrzích v oblasti kontroly zbraní, dobra k tomu, že byl Pospichal konečně propuštěn z vyšetřovací vazby. Plak světové veřejnosti a obava, aby se Petr Pospichal nestal - jak to naznačili ve svém protestním provolání jeho polští přátelé - symbolickou postavou odporu, vedly podle všeho k tomuto gestu umírněnosti.

SEZNÁMENÍ

Zklamáná 40 ročná žena, slovenské národnosti s 9 ročním chlapičom žijúci v Již. Amerike, ale ochotná sa presťahovať kdekoli, hľadá životného partnera.

Píše do redakce Hlasu národa na značku:

„Šťastný domov“

1886

1986

Spolek sv. Anny č. 16
v Pittsburghu, PA
z České katolické jednoty
oslavil 100 let svého trvání

V neděli 17. května letošního roku v Pittsburghu, PA, v hotelu Sheraton, při výroční schůzi České katolické jednoty, která má hlavní úřadovnu v Clevelandu, OH, bylo oslaveno 100leté trvání spolku sv. Anny č. 16 z Pittsburghu.

Výroční schůze započala mší svatou, slouženou dp. Danielem B. Dixonem v kostele sv. Václava, jediné to bývalé české katolické farnosti v Pittsburghu.

Po mši svaté následoval oběd v hotelu Sheraton a oslava jubilea spolku sv. Anny.

Spolek sv. Anny byl založen 7. března 1886 za vedení a na doporučení dp. Francis Traxlera, který byl farářem kostela sv. Václava v letech 1886-1895.

Když přistěhovalci z naší a našich předků rodné vlasti začali přicházet ve větším počtu do Ameriky a vytvářet krajanská střediska v různých částech Ameriky, dp. Traxler velmi dobře pochopil jejich potřeby v novém prostředí. Rozpoznal, že nové příchozí je zapotřebí pomoci jak finančně, tak po stránce duchovní, kulturní a sociální. Rychle pochopil, že je nutné, aby země, do které přišli, stala se jim novým domovem a nemusili v ní mít pocit cizinců. Nejlepší řešení jejich problému viděl v zapojení se do bratrských jednot. A proto poradil a pomohl našim přistěhovalcům, kteří se začali usazovat v Pittsburghu, vybudovat spolek sv. Anny při České katolické jednotě. Na začátku měl spolek jen 21 členek. Pomalu se však rok od roku rozrůstal, takže v roce 1900 měl už 250 členů. Ještě dnes spolek má 102 členů dospělých a 24 členů mládeže. Příslušníci starších generací - babičky a dědečkové - stále dávají svým vnoučatům a pravoučatům „do vínku“ studijní či životní pojistku spolku sv. Anny, a tak vždy nějaký nový člen přibude.

Česká katolická jednota, k níž spolek sv. Anny patří, jedná se svými členy opravdu bratrsky, jak tomu bývalo za starých časů. O své finanční

zisky se spravedlivě se svými členy dělí. Nedostáváte totiž jen roční dividendy, ale „dají-li se obchodu“, stoupne i hodnota Vaší pojistky. Česká katolická jednota má spolky v mnoha velkých městech Spojených států, kde jsou větší české komunity. V Chicagu a jeho okolí má jich několik. Také uprchlíci po roce 1948 založili bratrský spolek sv. Vojtěcha, jehož se stali sami členy, anebo v něm uzavřeli pojistky pro své děti a vnoučata. Příslušníci mladších generací i nové příchozí by se měli zajímat o toto výhodné, opravdu bratrské pojištění pro své rodiny. O informace je nejlépe dopsat hlavní úřadovnu v Clevelandu:

Česká katolická jednota, 5349 Dolloff Rd., Cleveland, OH 44127; v Chicagu a jeho okolí se můžete obrátit na členy spolku sv. Vojtěcha, anebo zavolat redakci Hlasu národa.

Důkazem bratrského a národního citění úředníků a členů České katolické jednoty, k níž jubilejní spolek sv. Anny v Pittsburghu patří, jsou dary, které byly z květnové schůze rozdány na tyto účely:

\$2,000.00
Illinoiská benediktinská kolej v Lisle, IL. Příspěvek na založení katedry arcibiskupa Daniela V. Kucery, O.S.B.

\$500.00
Česko - americké kulturní středisko „Velehrad“ - Hlas národa, Chicago, IL. k podpoře českého katolického tiskového apoštolátu.

Česká knihovna Illinoiského benediktinského kláštera v Lisle, IL.
Farnost sv. Václava v Pittsburghu, PA.

Rímská papežská kolej „Nepomucenum“.

\$25.00
Česká sobotní škola kardinála Berana v Ciceru, IL.

Česká škola v Cedar Rapids, Iowa.

Sokol a česká škola v South Omaha, Nebraska.

Denní Hlasatel, Berwyn, IL.
Radio Program - Václav Hyvar, Cleveland, Ohio.

Radio program - Zdeněk Pražák, Cleveland, Ohio.

Do dalšího století přejeme spolku sv. Anny hojnost Božího požehnání. Česká katolická jednota nechť přijme z hloubi srdce vyjádřené naše vděčné „Pán Bůh zaplat“ za svou štědrost a vzácné pochopení pro naše potřeby a práci k zachování našich náboženských národních tradic v USA.

Česko - americké kulturní středisko „Velehrad“ a „Hlas národa“.

The World Famous Composer and Conductor Gustav Mahler

Just recently I read in the daily „Australian“ a short article about the world famous composer and conductor Gustav Mahler. In that article they introduced Mahler as a Czech musician. In some encyclopedias they specify that he was German, in others Austrian. In reality Mahler was born 7th July, 1860 at Kalistě in Eastern Bohemia, now part of Czechoslovakia. His parents were Jews and owned the village inn in a predominantly Czech district. So Czech was the first language he learnt. His education was at Jihlava and Vienna and that was in the German language. He showed musical genius at a very early age and when he became a young conductor he was engaged in Prague, Budapest, Hamburg, Vienna, London and in later years, in New York.

His somewhat multinational background provides a clue to his tormented personality. He was afflicted by racial tensions from his childhood. As part of a German speaking minority, he was often an outsider among the native Czech population and as a Jew an outsider among the Austrian minority. In Germany he was frowned upon as a Bohemian Jew.

In his compositions he often used tunes from Czech national songs and popular music. Some of his Symphonies namely „Resurrection“ have Christian character, so it was not a surprise when Mahler became a Roman Catholic and was baptised in early 1897.

In the same year he secured a position as a director of the Vienna Opera. He resigned from this position ten years later, travelled to U.S.A. where he had great success as conductor. He returned to Europe later and died in Vienna, 11th May 1911.

It is difficult to talk without hesitation about Mahler's nationality. He was born in a Czech village of Jewish parents, received German education, loved Czech music and converted to Christianity.

H. Nermut

„North-Eastern Advertiser“

English, French, Czech, German, Spanish
TRANSLATION SERVICES
Charles J. Opatry, M.B.A.
Member of A.T.A. -

American Translators Association
P.O. Box 411 Telephone
Cedar Rapids, Iowa 52406
(319) 362-8968

VOICE OF THE NATION

Kevin Hannan:

The Czech and their Language

(Conclusion from last issue)

Hus could never have foreseen the tragedy that would follow his death. His followers in the Czech lands split into a number of factions. One of these, the Utraquists, differed from Roman Catholics chiefly in their belief in partaking of the eucharist „sub utraque specie” - in both kinds, i.e. bread and wine. A more radical group called the Taborites developed with many offshoot sects. One group to develop from the Taborites in the mid-fifteenth century was the Unity of the Brethren (unitas fratrum). One of the spiritual fathers of the Unity of the Brethren was a peasant theologian, Petr Chelčický. Like Hus a native of southern Bohemia, Chelčický believed that all men should live in strict obedience to the Sermon on the Mount and he condemned all violence and use of force. *Though of peasant background, he authored several influential works in Czech. The Unity of the Brethren were responsible for promoting the Czech language through their writings and translations. One of the most important works in the history of Czech literature, the Kralice Bible, was trans-*

lated from the Greek under the direction of Jan Blahoslav, a bishop of the Unity. The first editions of the Kralice Bible were secretly printed in 1564 and 1568. The Brethren also established an influential network of schools connected with their congregations.

The last bishop of the Unity of the Brethren, Jan Ámos Komenský, is a figure as important as Jan Hus in the development of Czech literature. Born in 1592, Komenský the theologian, educator and philosopher was one of the great men of his time. Komenský was a prolific writer and his works had an influence throughout Europe. Forced to flee his homeland because of religious persecution, Komenský promoted educational reforms and brotherhood among nations in his exile. In the best Slavic tradition, Komenský was an idealist. He was free from the poison of sectarian hatred which afflicted most of Europe at that time. Komenský the human being perhaps best exemplifies the noble ideals of the Unity of the Brethren.

Jan Hus and the Unity of the Brethren were responsible for the continued development of the Czech language. Hus had a great influence on Martin Luther and his teaching that the Bible should be written in a language understood by all men.

The period of Counter Reformation which followed in the 17th century was painful for the Czech lands. Though Czech patriots and defenders of the Czech language were found among Roman Catholics, particularly in Moravia, the common Czech was embittered by the fact that the German hierarchy used the Church of the Brethren survived, especially in Bohemia, in Moravian Valašsko and even in parts of Slovakia. The Kralice Bible and the works of Brethren writers remained an important part of the national literary heritage.

From the 17th century onwards the Czechs suffered an intensifying policy of Germanization inflicted by the Habsburg rulers. Foreign nobles appropriated Czech estates and many Czechs fled their nation for exile. German replaced Czech as the language of the land. This was a dark age of Czech history. Here again the position of the Czech language and the national prosperity were closely bound together. As the Czechs were robbed of their language, they were treated in an increasingly capricious manner by their rulers. By the close of the 19th century their German rulers took it as a matter of fact that the Czechs and their language were by nature inferior to the German.

Despite unfavourable odds against the fact, the Czech language nevertheless survived. As noted above, the Czechs show a devotion to their language which is found among few other nations. Even when there no longer exists any practical

reason for preservation of the language, Czech emigres still strive for this. Knowledge of the difficult struggles which the Czechs overcame to preserve the language must somehow be ingrained in the nation's unconscious.

Individuals explain their feelings for the language differently. Some cherish it for the softness and tenderness of its sound. Some value its subtlety and claim that they can express themselves to the fullest only in Czech. Others cannot separate their love for the Czech nation or their feelings for their religious heritage from love for the language. Among some Slavs there still exists the belief that despite the tragic history and unfulfilled historical promise, the Slavs have some significant role to play in world history. The Czechs among them insist on the preservation of their language and national traditions.

Czech-Americans have an obligation today to work for the preservation of the Czech language. Just as it has been impossible for the Czechs to preserve their national identity without their language, so it is impossible for Czech-Americans to retain a living Czech-American culture without the Czech language. By preserving the Czech language Czech-Americans remain a part of the Czech nation. No Czech-American should be indifferent to this.

NOTE: A campaign is underway to endow a university chair for Czech studies. Proposals for this program have been received

from two prominent institutions, the University of Texas and Texas A&M University. Either school is prepared to match with equal funds the sums of \$500,000 to \$600,000 which are being sought. To date contributions total \$200,000 and an additional \$300,000 to \$400,000 must be collected yet. The total collected amount of up to \$600,000 will then be matched by funds from the university, providing that the money can be raised in the given time period.

The establishment of a Czech studies chair would ensure that the Czech language will be taught at the selected university for perpetuity. The collected money remains in the endowment and these funds are never touched. Czech would be taught each year at the university, even when only a single student enrolled. Czech studies would be dependant on no other department and would no longer face the numerous restrictions which now prevent Czech instruction at many universities. A Czech studies chair would create a great deal of interest in Czech at all educational levels. Elementary and middle schools would have greater reason to develop Czech language programs. Related projects, such as translations and research in the Czech-American community (which have been neglected now for too long), could be developed.

There is a consensus that it is necessary at this time that the Czech-American community take the necessary steps to fund this university chair. Many have expressed doubt that the next generation of Czech-Americans will have the motivation for this project. It is vitally important that all Czech-Americans make a contribution to this fund. All contributions are tax deductible. In making a will, Czech-Americans are asked to make a provision for donation to the fund. The time limit for raising the additional \$300,000 to 400,000 is limited, so it is important that contributions be made immediately. PLEASE ACT TO ISURE THE PRESERVATION OF OUR CZECH LANGUAGE AND HERITAGE IN AMERICA. SEND YOUR CONTRIBUTION TO:

C.E.F.T.
(Czech Education Foundation)
Joseph J. Skrivanek, treasurer
Rt. 3, Box 60A
Caldwell, Texas 77836

Cleveland Ohio. News

KARLIN BUS TRIP

Call: Frank Soukup 663-8944

Joe Kocab 883-4760

JUNE 25 - 28

Bus to Washington D.C. Area. Joe Beno entertains on bus & in Washington. Visit Slovak Sokol Slet. Czech & Slovak Chapels & Areas of interest in D.C. Area.

Call Henry Nemecek 749 - 7459

or Your Personal Guides

Joe Dudl or Joe Kocab 883 - 4760

JULY 12

Sokol Detroit Czechoslovak Festival

AUGUST 2

Seward, Ohio - Hank Haller & Joe Beno Orchestras - Czech Folk Dancers

AUGUST 15-16

Co-op Park, Dillonvale, Ohio. Czech Day. Czech Food, music, dancing & singing. Sat. noon to midnite; all day Sun. Contact: Mary Pospisil, R.F.D. 1, Box 56, Dillonvale 43917-614/769-2855.

SEPTEMBER 13

Bus hired for Seward, Ohio where Emil Hronek will be Playing

CZECH VOICE OF CLEVELAND

WBBG - AM 1260 on the Dial
Sundays 7 - 8 A.M.

WCPN - FM 90 on the Dial
Sundays 5:05 - 6:00 P.M.

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmerica Federal

Savings and Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000